

oddíl pozemního hokeje

TJ PLZEŇ-LITICE

Oddílová ročenka
2012

2009 - 119 hlav

2010 - 81 hlav

2011 - 205 hlav

2012 - 134 hlav

Vážení přátelé pozemního hokeje

Když před čtyřmi lety vyšla jako nultý ročník naše oddílová ročenka, předpokládalo se, že ji budeme číst každý rok. Bohužel se tak z různých (i finančních) důvodů nestalo. Teprve letos se sešlo pár lidí, kteří se pokusili o něco podobného, a to je dobře. Lidská paměť není dokonalá a je užitečné si občas připomenout, co se nám kdy povedlo nebo nepovedlo, abychom se z toho mohli poučit.

Nejvýznamnějším naším úspěchem je bezesporu získání titulu Mistrů ČR v kategorii mužů v r. 2010. Mezi 21 tituly získanými především našimi mládežnickými týmy má oprávněně nejvyšší hodnotu, protože některé tyto mistrovské medaile visely příliš nízko, čímž nechceme snížit úsilí ani hráčů ani trenérů, takový je prostě stav našeho pozemního hokeje.

Druhým významným mezníkem byla loňská oslava 40. výročí založení našeho oddílu. Za tak připravenou a zorganizovanou velkolepou akci, která přilákala do našeho areálu kolem 500 účastníků, patří dík všem, kteří se angažovali a jakkoli pomohli, ale zejména hlavnímu „mozku“ celé slávy Tomáši Levému. Kdo ještě nemáte kvalitní CD z této akce, neváhejte a kupte si je. Za čas bude mít nesmírnou hodnotu.

A jsme v roce 2012. Co se změnilo od r. 2008 kromě toho, že jsme mnozí přešli o dvě sportovní kategorie výše? Jsem hrdý na to, že i náš oddíl jako celek postoupil minimálně o jednu kategorii výše. A víte proč?

Za prvé: Začíná se nám dařit zlepšovat trend odpovědnosti hráčů k trénování a hraní. Po loňské „revoluci“ v některých týmech se zlepšila kvalita přístupu hráčů ke svému kolektivu. Nechceme vychovávat „hvězdy“ a „hvězdičky“, ale hráče, kteří jsou odpovědní nejen ke svým spoluhráčům a oddílu vůbec, ale hlavně vůči sobě samým. Aby to byli nejen dobří hráči, ale i dobří kamarádi, dobří a čestní lidé. Je to vlastně naplňování námi schválené pyramidy povinností. A v tomto duchu hodláme důsledně pokračovat.

Za druhé: Dívčí složka. Vzpomeňme si, jak to u žen a u dívek vypadalo před čtyřmi lety. Stále nás bylo málo, sháněli jsme hráčky na hostování. A dnes? Je nás minimálně dvakrát tolik. Některé dívčí i ženské zápasy ukazují, že i herní kvalita jde nahoru. Chce to trpělivost. Nadále musíme získávat nové členky, a to nejlépe osobní agitací. A pak i nadále poctivost v tréninku i v utkáních. Pevně doufám, že se ještě dožijí významného úspěchu našeho oddílu i v dívčích kategoriích. Mít oddíl, ve kterém jsou aktivní mužské i ženské složky je jistě správným ideálem. V této oblasti působí kladně hlavně klan Doležalových, zejména Říša svým neobyčejným fluidem.

Za třetí: Mladí trenéři: Kolínková, Dvořáková, Prokýšková, V. Doležalová, Tušlová, Šmídová, Kalvas, Rollinger, Laier, L. Nocar – to je cenná deviza naší činnosti. Bez nich bychom nemohli mít v soutěžích po 3 týmech benjamínků a přípravek, 5 týmů žactva a dalších 5 týmů dorostu a dospělých. Bez minibenjamínků je to 16 družstev. A to už je nějaká starost! I když mnozí také pískají, v oblasti získávání nových rozhodčích máme stále velké rezervy.

Za čtvrté: Nové teritorium. Kromě Litic a 11. ZŠ jsme se uchytili i na další škole, 2. ZŠ a Dráčata „Stenlyho“ Straky nám opravdu dělají radost.

Za páté: O penězích až na posledním místě. Lidé jsou důležitější! Díky výboru oddílu a několika dalším hráčům a rodičům, jakož i mateřské TJ, obci, městu, kraji i ČSPH se nám i v této důležité oblasti daří. Přestože máme roční obrát kolem milionu korun, snažíme se udržet náš rozpočet vyrovnaný. Navíc na fond nové umělé trávy máme už nastrádáno přes sto tisíc korun. I v této oblasti musíme být nadále úspěšní.

Závěrem: Aby muži konečně obstáli v evropském poháru a jako půlmistři zaútočili opět na titul, aby se i ostatním družstvům dařilo a abychom si plnými doušky užívali našeho krásného olympijského sportu přeje za celý oddíl.

Mgr. Stanislav Benda

Ročenka oddílu pozemního hokeje TJ PLZEŇ - LITICE

3. Úvodní slovo

Mgr. Stanislav Benda

4. Obsah, sponzoři

6. Historie oddílu

8. Výbor oddílu, strom trenérů

10. Rozhovor

Tomáš Levý

12. Benjamínci, Přípravka

14. Mladší žáci, žačky

16. Starší žáci, žačky

18. Mladší, starší dorost

20. Ženy, Muži A

22. Muži B, Veteráni

24. Rozhovor, pozemkářská rodina

Richard Doležal, rodina Poupova

26. Rozhovory

Josef Kudlič, Reinhard Nicklas, Václav Kozák

28. Týmy

30. Sezóna v tabulkách

32. Rozhovory

Tomáš Procházka, Jakub Korytář, Tomáš Babický

34. Herní kemp, Letní soustředění Liblín

Bad Kreuznach, Liblín

36. Zahraniční turnaj, Zimní soustředění

Mladší žáci v Jeně, Šumava

38. Zahraniční turnaj, Pozvánka

Aalen, Akce 2013

40. Statistiky

42. Fotoreportáž

Oddíl pozemního hokeje
TJ Plzeň - Litice

K Roli 344
321 00 Plzeň-Litice

IČ: 41636392

Bankovní spojení: ČS Plzeň
č.ú. 721774399/0800
v.s. 2912

email: info@ph-litice.cz

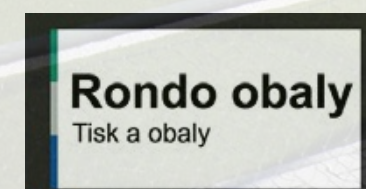
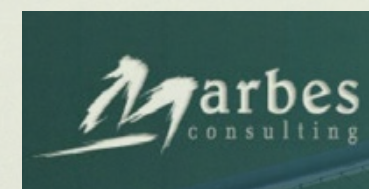
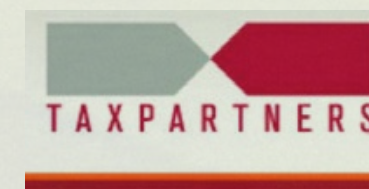
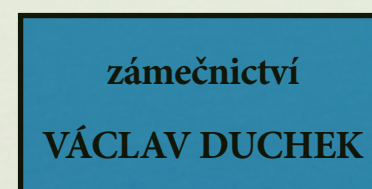
PODĚKOVÁNÍ:

S.Benda, L.Poustka, T.Levý,
M.Homolka, S.Straka, P.Míka,
M.Korytářová, M.Hofrichter,
L.Šesták, M.Soukup, J.Kudlič,
Z.Dvořáková, T.Levá, L.Nocar

GENERÁLNÍ SPONZOŘI

SPONZOŘI

Historie oddílu pozemního hokeje - TJ Plzeň -Litice

Naše (rozuměj litická) generace byla odmalička vysloveně sportovní. Na několika plátcích v obci : u kostela, trávník u „Liďáku“, u Váhy, u „Parlamentu“, Hůrka, obě hlinišť - jsme provozovali celou řadu sportů, oficiálně neregistrováni, a to sami, bez dospělých. Nebylo sportu, který bychom neokusili. Zkoušeli jsme fotbálek, hokej, ale i tenis, volejbal, fotbal na kole, tzv. „milimetry“ (jízda zručnosti na kole), terény na kolech, pasáka, námi vymyšlené a oblíbené „tyčky“, košíkovou do dřevěné nůše, řadu her v přírodě atd.

Někdy v r.1949, kdy jsme u šeli něco jako pozemní hokej, vidla bandy hokeje. Jako kluci liš nerozuměli, proto jsme si je se „bully“ a po gólu se rozehrá-tolerováno vše – i vysoké hole, Podobně se vyvíjel hokej s te-Litic. Teprve v letech 1965-při turnajích mezi Hořejšáky, konce jsme 2x hráli i s Rado-0:1, doma v odvetě zvítězili měl tehdy v Liticích dlouhou tradici a zahráli jsme si ho ještě jako dospělí, když jsme v letech 1967-69 stavěli by-tovky. Kamarádi nás často hecovali: přihlaste se do soutěže. To se nakonec stalo skutečností. Nejprve jsme hráli přátelské utkání v Bolevci, oni podle pravidel PH, my podle svých a se svými samorosty. Výsledek 3:3 byl pro nás lichotivý i když některá pravidla se nám nezdála (např. bránění, nebo: dostaneš míčkem a ještě hraje soupeř), ale sport se nám pro svou dramatickost jako celek líbil. V zimě 1970/71 jsme ještě sehráli utkání v sálovém hokeji ve Štruncových sadech s Kadaní a prohráli jsme těsně 3:4. A pak to přišlo:

nás na dvoře a u kostela zkou-se nám dostala do rukou pra-j jsme úředním pravidlům pří-upravili po svém. Zahajovalo valo tzv. „bandy“. Jinak bylo ale nesmělo se hrát nohama. nisákem i v ostatních částech 1970 se pravidla sjednocovala Hůrkou a Parlamentem. Do-byčicemi. Tam jsme prohráli 4:1. Tento hokej s tenisákem

15.2.1971 BYL ODDÍL ZALOŽEN

Výbor TJ schválil založení oddílu pozemního hokeje. Předsedou byl zvolen Stanislav Benda, jednatelem Stanislav Kotáb a hospodářem Jiří Černý. Z dlouhé pětatřicetileté historie uvádíme některá důležitá fakta:

1970 - první utkání v Bolevci na podzim sehráli: Štěpán Belica, Václav Šesták, Bohumil Benda, Miroslav Hrdlička, Zdeněk Hamerlík, Stanislav Benda, Stanislav Kotáb a Slavomír Ostrřížek.

- premiérové soutěžní utkání v šestkách u LD s Bolevcem skončilo 1:7, br. dal Jiří Černý, dále Pavel Bradáč, Ostrřížek, Hamerlík, S.Benda, Ladislav Löffler, Jaromír Salák, Kotáb a Vlastimil Lefler.

1971 - od prosince hrajeme i sálový hokej

1972 - od léta jezdíme v létě společně na vodu

1974 - vybojován postup do II.ligy pod trenéry Stanislavem Bendou a Bohoušem Opavou: Pavel Bradáč, Jiří Černý, Stanislav Kotáb, Josef Suchman, Václav Reithmaier, František Anděl, František Kolařík, Ladislav Löffler, František Hudeček, Slavomír Ostrřížek, Jaromír Salák, Miroslav Moule a Ladislav Čech.

1975 - zakládáme družstvo dorostenců

1976 - zúčastňujeme se zimních přejezdů Šumavy

- 12.6. první žákovský turnaj s naší účastí v Rakovníku a od podzimu máme žáky v soutěžích

1977 - organizujeme zimní soustředění dospělých a letní tábor žactva - Žinkovy

1978 - v sezóně 1978/79 hrajeme národní ligu mužů, od r.1979 II.ligu

1979 - jezdíme na Moravu do sklípku v Boleradicích

1980 - pomáháme organizovat turistickou LITICKOU 25

- naši žáci nejlepším kolektivem v ČSSR, Michal Hofrichter pak nejlepším žákovským pozemkářem v ČSSR

1983 - byla zrušena II.liga

- zakládáme družstvo dorostenek

1985 - zakládáme družstvo mladších žákyň

1988 - vybojovali dorostenci v Hradci ligu (na rok)

1989 - hrají naše dorostenky ligu (jiná soutěž nebyla)

1992 - vítězíme ve II.lize, ale kvalifikace v Šenkvicích nám nevyšla

1993 - opět vítězíme ve II.lize a postupujeme do I.ligy

- organizujeme Velkou cenu Plzně mladších žáků a máme soutěž aktivity žactva tzv. „BOMBER“

1995 - sestup do II.ligy

1996 - zpět do I.ligy

- začínáme jezdit na halový turnaj do německého Aalenu

1997 - jsme v lize poslední, ale Kadaň se odhlásila, tedy jsme v I.lize zůstali

- od r.1999 spoluorganizujeme Bradley cup (vodácká akce na litickém jezu)

2001 - starší žáci druží v hale v ČR, muži pátí v extralize venku

2002 - muži postupují do halové extraligy nejlepších 6 týmů v ČR

- st.žáci 3. v ČR, mladší žáci (Červení Myšáci) 3.v ČR

2003 - st.žáci 2. v ČR v hale

- mladší dorostenci v hale - první titul mistrů ČR!

- se ME v Barceloně zúčastnili: Straka, Poustka, M.Mádr

- 3.10.2003 otevřeno hřiště s UT u 11.ZŠ

- ml. dorostenci mezi nejlepšími sportovci Plzně

- muži 5. v ČR, st.žáci 2. v ČR v pozemním hokeji

2004 - st.dorostenci a ml.dorostenci mistři ČR v hale, st.žáci 2. v ČR v hale

- st.dorostenci mezi nejlepšími sportovci Plzně

- ml.žáci v Presidentském poháru 1.ČERVENÍ, 2.BÍLÍ

- po sedmi letech snahy zahájení výstavby UT v Liticích v Hliništi

- na ME U16 v Anglii M.Králik, T.Koryták, S.Straka, L.Mádr a M.Čech

2005 - st.dorostenci a st.žáci mezi nejlepšími sportovci Plzně

- st.žáci v hale mistry ČR, ml.dorostenci 2.v ČR a st.žáci B 3.v ČR v hale

- 23.4.2005 slavnostní otevření hřiště s UT v Liticích v Hliništi

- sestup mužů do I.ligy, muži B 3.ve II.lize

- st.dorostenci a st.žáci mistry ČR v pozemním hokeji, ml.dorostenci 2. v ČR

- ME U18 v Rakovníku Straka, Poustka a M.Mádr

2006 - v hale starší a mladší dorostenci mistry ČR, st.žáci 2. a ml.žáci 3. v ČR

- muži sestupují z halové extraligy, muži B 2. v I.lize.

2007 - historický úspěch - stříbrná extraligová sezona mužů, zaručující účast v pohárové Evropě

- ml.dorostenci venku a ml.žáci v hale mistry ČR

- ml.žáci ocenění na plzeňské radnici mezi nejlepšími sportovci Plzně

- založení „Kuzmíci“ - tzv. příprava přípravky

2008 - neúspěšná premiéra „A“ týmu mužů v pohárové Evropě. Sestup ze třetí nejvyšší soutěže Club Challenge I.

- ml.dorostenci venku mistry ČR

- st.žáci venku mistry ČR

- ml.žáci ocenění na plzeňské radnici mezi nejlepšími sportovci Plzně

2009 - st.žáci venku mistry ČR a ocenění na plzeňské radnici mezi nejlepšími sportovci Plzně

- Stanislav Benda oceněn za celoživotní dobrovolnou práci cenou Křesadlo

2010 - MISTŘI, MISTŘI, MISTŘI... Muži slaví histotricky první titul

- muži ocenění na plzeňské radnici mezi nejlepšími sportovci Plzně

- solidní účast „A“ týmu mužů v pohárové Evropě. Udržení se ve třetí nejvyšší soutěži Club Challenge I

- založení „veteránských benjamínků“

2011 - st.dorostenci konečně porazili finálový neúspěch a stali se mistry ČR

2012 - jedinný titul mistrů ČR získali mladší žáci

- muži A druží v extralize

předseda oddílu
Michal Hofrichter

hospodářka
Tereza Levá

organizace sport
Martin Brada

vedoucí trenérů
Tomáš Levý

zahraniční kontakt
Lukáš Poustka

správce
Stanislav Benda

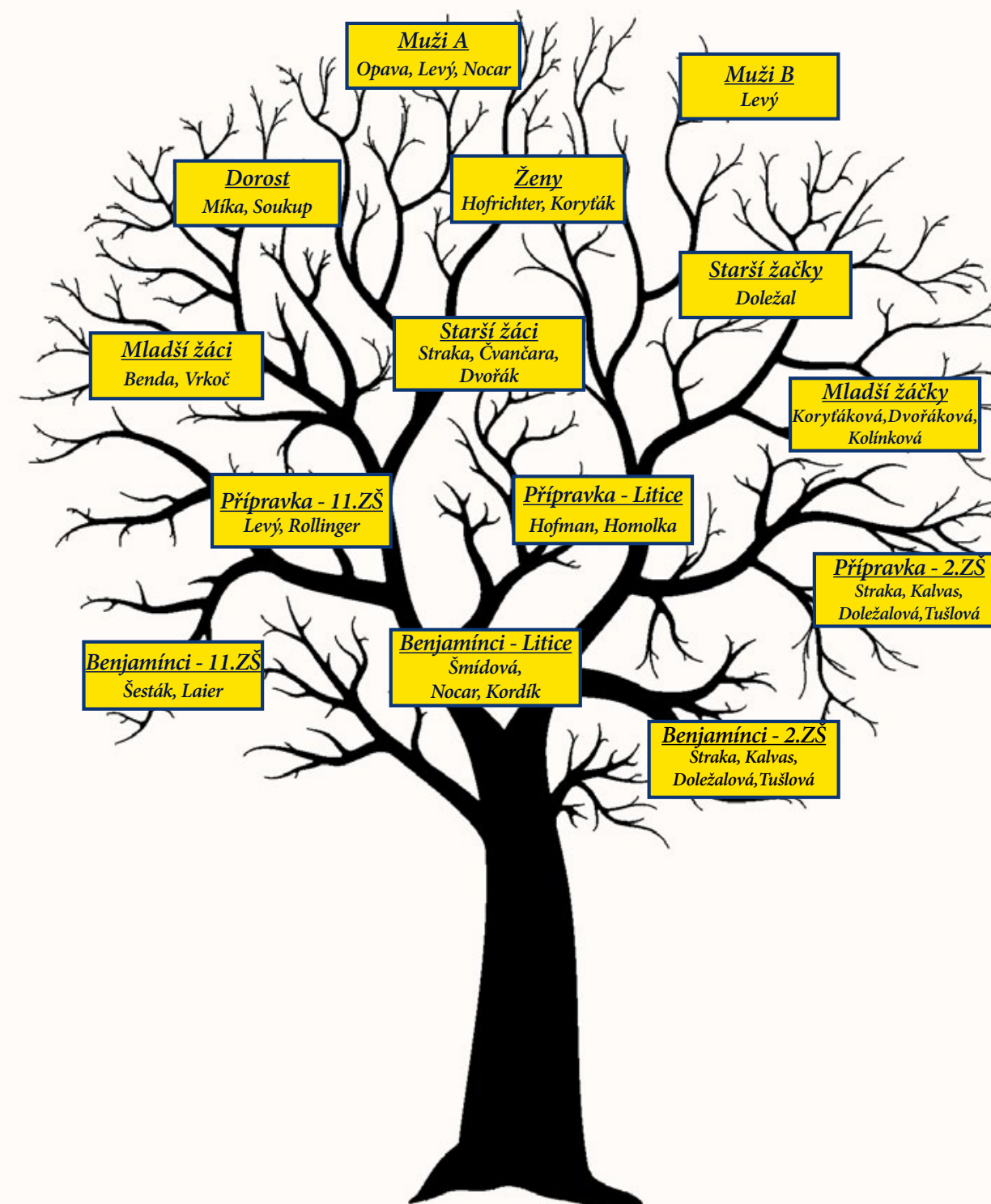

rozhodčí
Jan Dolejš

členové výboru:

Richard Doležal Václav Nocar Jaroslav Vrkoč Václav Čvančara

ROZHOVOR

Tomáš Levý, trenér TJ Plzeň-Litice

Rozhovor s hráčem, trenérem, členem výboru a zástupcem oddílu v ČSPH

Tomáši, jak už je to dlouho, co se spolu s dalšími hráči staráš o chod pozemkářského oddílu v Liticích?

Ještě než vzpomenu na organizaci klubu, musím si trochu nastolit dějiny mého působení v PH v Liticích. Pamatuji si dodnes podzim 1977 a můj příchod do klubu po bratránkově lanaření, léta v žácích a kromě vlastní hry také pochody, brigády, akce na Šumavě. V dorostu si pamatuji i první zimní soustředění, postup do první ligy a ihned sešup dolů a také hostování v Rakovniku a utvrzování se o mém prohlubujícím se vztahu k tomuto sportu. Těž první významnější setkání s Hofrem (Michal Hofrichter – dnešní šéf oddílu) v dorostenecké lize a hlavně na mezinárodním turnaji na Pragovce a zábavě okolo. Pak jako další střipek odchod na vojnu v září 1989 do Strašic a po dvou měsících zařizování mého přestupu do VTJ Týn nad Vltavou (díky pane Veverko!) i nástup do malé pozemkářské Dukly a rok a půl s hokejem na vojně (a také s Vencou Nocarem, Honzou Šrotýřem, Davidem Milcem, Petrem Bodnárem, Tomášem Babickým, Tomášem Hraničkou a mnoha dalšími. .), působení v mládežnických výběrech ČR na postu gólmana. Návrat a tmelení první party mužů v Liticích, která po dvou letech postoupila poprvé do nejvyšší soutěže extraligy.

Promiň, musel jsem trochu ze široka, abych si potvrdil, že se o oddíl postupně staráme od cca roku 1991. Trénovat jsem však začal s Opusem (Pavel Opava, nynější trenér mužů) ještě před wojnou, odhaduji rok 1987. Zpětně musím říci, že k tomu přispěla osobnost našeho guru pana Bendy, postupně vyvíjející se parta od dorostu výše potvrzovaná na hřišti a dost významně i na akcích okolo a že hlavní náboj to začalo mít, když jsme se vrátili z vojny a chtěli být dál spolu. **Jaké byly začátky? Bylo těžké nastolit pravidla a rozběhnout vše, co k chodu patří?** Začátky byly stylem pokus omyl. Nebyli trenéři, funkcionáři, hráči, děti, peníze. Chodili jsme s Milanem Onderem k panu Bendovi na naše schůze do ředitel-ny školy v Liticích a nějak jsme to protloukali. Z dnešního pohledu vidím, jak bylo důležité, že jsme dostali prostor k vlastnímu plnění nápadů, starostí o oddíl. Bylo nadšení, když si vzpomenu, jak jsme s Milanem obcházeli potenciální sponzory, aniž bychom tušili z dnešního pohledu, jak to bylo naivní. Ale díky dobrému základu party jsme to protloukli dál. My neměli ani svoje hřiště. V Liticích bylo napůl škvárové, pak jsme postoupili do ligy, chtěli hrát na lepším, jezdili jsme na Vodní stavby, trénovali jsme na Švarcovce, v Rokycanech, v Bolevci, s dětmi na 34. ZŠ, Benešově ZŠ, v Borském parku. . .

Takže se vše rozhybalo hlavně tím, jak jsme byli nadšení – sháněli jsme hřiště, děti, hráče a postupně jsme se s tím prokousávali.

Máš na tyto začátky nějakou zajímavou vzpomínku?

Jednou jsme s Vencou Králem v nadšenosti dělali zábrany proti utíkání míčků při zápase. Koupili jsme silné dráty, Vašek udělal špičky, očka. Na to jsme při- dělali síť ve výši cca 30 cm a před zápasem jsme to celé zapíchali okolo hřiště za brankami a myslím, že i částečně z boku. Vlastní výroba trvala dny, ale ono i před zápasem jsme to museli snad půl hodiny zapichovat a zapichovat. Nejlepší je, že to ty míčky stejně nezajímalo. Jak byla tráva nerovná, stejně každý druhý vyskočil a zmizel. Každý, kdo trénoval v Liticích na hřišti u řeky, určitě ví, co je to hledání míčků. Po tréninku, po zápase.

Historie oddílu je hlavně spojená s přírodním hřištěm u řeky. Dnes již většina členů nemá ani ponětí, co to je po zápase zaslápávat drny. Jak na tohle období vzpomínáš?

Hřiště u řeky... No ono se vyvíjelo. Nejprve to byla většina škváry a tráva v rozích, postupně to zarůstalo samo různými druhy trav. Vzpomínám, jak jednou běžel míček po zemi, najednou se odrazil od nějaké díry či drnu a vyletěl snad dva metry vysoko. Jak smrděly sprchy vodou z řeky... Pak se do hřiště pustili fotbalisté kolem Tondy Bělohávka a hřiště neuvěřitelně vyšvihli. V čele s panem Belicou. Samozřejmě nás tam chvíli nechtěli, do toho my jsme hledali svoje působistiě vhodné co nejvíc pro pozemák, hlavně pod dojmem umělých trávníků, které především v Praze vznikaly.

Ale drny jsme zaslápávali na Vodních stavbách, tam jsme byli rádi, protože se už dal hrát hokej. I když z dnešního pohledu to byl jiný sport. Na druhou stranu jsme se to snažili hrát opravdově a to je stejně nejcennější!

Co na to soupeři? Dovedeš si představit, že by ještě dnes přijela Slavie hrát na přírodní trávu?

I k nám dolů na hřiště přijela jednou Slávka, celkem dost tehdy přšelo. No lanařili nás, aby se u nás nehrálo, p. Belica byl asi také rád, že mu to „nezvořeme“. Tak jsme jeli na umělku do Prahy. Na druhou stranu nám správce na Vodních stavbách říkával, že jim hřiště oproti fotbalistům zničíme tak z jedné třetiny. Na Vodních jsme hráli proti Slávce či Bohemce, které byly tenkrát v největším laufu, několikrát. A ony nám dokázali i na ní dát mnohagólové příděly. Přesto, že už několik let trénovali na umělé trávě. Chyběly nám zkušenosti, větší vyrovnanost. Ale dnes, po dalších 10-15 letech, když přijede někdo do Kadaně, kde je poslední přírodní tráva na pozemní hokej, tak tam snad 100% prohrává. Dnes už všichni vyrostli na umělkách a poskakující míček na travce už nezvládnou. Všechny oddíly přecházely na UT. Bylo jasné, že to bude nutné i v Liticích.

Jak a kdo byl u zrodu plánu vybudovat vlastní areál?

Seménko dle mého názoru bylo zaseto v našich debatách a prvních krůčcích v letech 1996-1997. Měli jsme samolepy, kde jsme prodávali decimetr čtvereční, kupovali jsme si metry čtvereční. Vybralo se hrozně málo, ale začalo to. Obcházeli jsme Plzeňskou sportovní unii, město Plzeň, sháněli jsme kontakty. Velmi nám pomohl pan architekt Soukup, táta Michala Soukupa, který nám udělal projekt za hubičku. V Plzeňské sportovní unii jsme jednoho dne skočili na druhé místo v investicích, na svazu jsme se dostali na první a výhled na dotaci se blížil. Pomohl litický starosta Dezort, šéf TJ Michal, přidalo se díky tomu město a neuvěřitelně se stávalo skutkem.

Nejlepší věci jsou vždy spojené s vlastním prožitkem. Vím, že jste hřiště budovali převážně svépomocí. Shánění peněz, materiálu, brigády, problémy. Jak dlouho trvalo areál vybudovat do dnešní podoby?

Je to tak, ten prožitek, ta možnost být u toho, je neskutečný motor. My jsme stavěli hřiště, udělali tisíce brigádnických hodin, blbli lidi okolo. Mně se v tu dobu narodil syn Šimon, stavěl jsem částečně barák a když si na to vzpomenu, stejně jsem byl pořád na hřišti. A se mnou ostatní kluci. Byla to hrozná paráda, užili jsme spoustu randy. Ne každý to chápal stejně jako ten kruh lidí, kteří u všeho stáli. On ne každý mohl být na stejné historické úrovni vývoje hokeje v Liticích, na stejné úrovni party, jako jsme byli my. To nešlo. Museli jsme vymýšlet pravidla o povinných brigádách, občas byla nějaká konververze, ale povedlo se. Musím říci, že bych to rád zažil ještě jednou, ale chtěl bych být ten, který bude pomáhat, ale otěže bude dřímat už jiná generace. Aby si to také zažili, byli na sebe či tu práci či ten okamžik pyšní a já je mohl tou svou přítomností podpořit, pozorovat, užívat si ; -) .

Peníze jsme sehnali nakonec na to základní – zemní práce, podkladové vrstvy, opěrné zdi, gumu pod umělku a vlastní umělou travu. Absolutní většinu okolo jsme udělali sami. Na kabiny jsme pak po třech letech dostali opět přes dotaci, zde už vše udělala firma. Asi bychom to ještě zvládli, když už ta hlavní euforie trochu vyprchala, ale podmínky dotace tak byly nastaveny.

V současnosti vyplouvá na povrch nutnost v nejbližších 2-5 letech vyměnit koberec umělky za jiný. Chtěli bychom pod umělku dostat už i asfalt a umělou travu mít už konečně vodní, čistě na pozemní hokej. Takovou, že běháte jako po mechu, sklouznete se po břiše a nic se Vám nestane. Já bych si přál ještě trochu rozšířit hřiště, aby výběhové zóny byly bezpečnější. A dodělat v jedné třetině nástavbu kabin. Život oddílu ukázal její potřebu a mohlo by to pomoci v pořádání evropského poháru v budoucnu.

Vzpomeň si, prosím tě, na klíčové okamžiky výstavby areálu.

Klíčové okamžiky, spíše okamžiky ze stavby bez nároku na klíčovost. Kácení stromů v Hliništi, to nadšení, že se to rozjíždí a že to asi bude pravda. Zjištění, že

opěrné zdi mají spolknout tolik peněz jako měla stát umělka a hledání kompromisů. Vrtání děr na sloupky plotu u cesty na hřbitov a následná jablečná bitva. Bagrování přípojek k budoucím kabinám a obědy na skružích. Zásobování polévkami a jiným laskominami od dam a paní. Ježdění s kolečkem a s betonem v blátě a karamboly s tím spojené. Zvedání sloupů za brankami bez jakékoliv mechanizace a očekávání, jestli do děr opravdu zapadnou. Večery na sítích v buňce a vůbec celý provoz okolo hřiště v jedné jediné buňce. Roztažení prvního pásu umělky a vyzkoušení míčku a hokejky na tom nádherném koberci! Týdenní vystřikávání bahna z nového hřiště po záplavě z nedalekého pole. A hlavně obdiv k základním pracantům, myslitelům, praktikům – Hofrovi a Carovi. Jak vše řešili s bravurou!

S budováním hřiště se ve velkém rozjel i nový nábor členů. Objevila se totiž generační díra. Máš z tohoto pozitivního vývoje radost?

Díra byla velická, to je pravda. První signály byly v roce 1996 s ustanovením kroužku na šedivce. Ještě dnes jsem vděčen panu Bendovi, že mi pomohl se na školu dostat. Litice se přidávaly postupně, po vybudování hřiště to trvalo ještě 2-3 roky, než začaly děti chodit. Ted jsme dávání za vzor, co se týká počtu dětí. Ale přináší to další závazky. Mít dostatek trenérů. Mít trenéry, co jsou ochotni na sobě pracovat, protože ke kvantitě je nutno připojit i kvalitu. Vytvořit si oddílový kodex, co od hráčů chceme, bylo jednoduché. Ale dodržovat jej! Nejen hráči, ale i trenéry. Prostě táhnout za jeden provaz. Je toho dost, je to živý organismus a s tím je práce vždy složitější. Ale je to opravdu radost, baví mne být toho součástí, jsem rád, že je nás trenérů již přes 25! Přál bych si ještě, a to nejen u trenérů, větší aktivitu ve svém oboru, pozici. Trenérské, hráčské, funkcionářské. Větší žití s oddílem, pýchu na něj, zároveň i přisnost ke všemu, co děláme, abychom se rozvíjeli z vícero úhlů. K tomu, aby oddíl byl opravdu živý, jsou důležité podněty z různých úhlů. V tom se mi zdá, že je většina lidí pasivních, čekají, co přijde, chtějí se jen vézt.

Vzpomeneš si na svoje pozemkářské začátky? Co ti nejvíce dělalo při této hře radost?

Už si nevzpomínám na přesnou jednotlivou radost, ale bavily mne vždy kolektivní sporty, bavila mne parta. Hrál jsem pozemák, hrál jsem fotbal, chodil k panu Bendovi na atletiku. Měl jsem jít do sportovky na fotbal, na atletiku. Stejně jsem chtěl zůstat u pana Bendy, nechtěl jsem jezdit do Plzně, nevím přesně proč, ale něco tam bylo. Pozemák jsem se vlastně učil pořádně až na vojně, spoustu technických věcí až po pětadvacítce, ba dokonce po třicítce. Možná i proto mne to stále baví.

Určitě mne bavilo nahrávat vždy Hofrovi na góly, raději jsem vždy nahrál, než střílel. A Michal vždy ten gól dal. A to jeho objetí, to se neopotřebuje.

Zmínil jsi nejstaršího aktivního člena oddílu, pana Stanislava „Kuzmu“ Bendu. Vedl tě také jako trenér. To musí být zážitků...

Neuvěřitelné, vždyť pozoruju další a další generace, jak si opakují ty jeho hlášky jako my. Jeden, oba, všichni, čtyři, Kuba, Matěj, Petr, Jiří, devět, deset... Ta brána by mohla zívnout! A jiné. Hlavně ten osobní příklad – na běžkách, na kole, při práci, při zábavě, při práci pro oddíl - to je pro nás pro všechny obrovská škola života!

Jaké bylo dříve pozemkářské vybavení, kde jste sháněli třeba hokejky?

Ani nevím, pan Benda vždy něco přinesl, neměli jsme nejprve své, pak se daly sehnat za oddílové brigády – nasbírané a sušené šípky atp. Já znal celé Litice, kde je jaká léčivá bylina, doma to vonělo jako v apatyce ;-)

Co gumetextilky? Měl jsi černo-žluté nebo černo-bílé?

Černožluté! To byla obuv jemnoučká, jakmile jsem dostal míčkem, věděl jsem to ještě dalších několik týdnů. Ale byli kluci, co s nimi dokázali chodit i do školy ;-) Pak jsem si ve východním Německu koupil asi ve třinácti šroubáky, také černožluté. To byla pýcha!

Byl jsi střelec, tvořivý záložník, nebo defenzivní bourač?

Střelec jsem určitě nebyl, spíše záložník, obránce. Vzhledem k tomu, že mne technika doháněla postupně, byl jsem vždy spíše defenzivní záložník, případně předposlední obránce. Snad s postupem času, asi hlavně díky zkušenostem, jsem byl schopen i zásobovat útočníky nahrávkami. Dnes mne to vyloženě baví a úplně jasně vidím, kolik hráčů se zbytečně trápí různými kudrlinami. V nahrávce je obrovská síla.

Spolu s Michalem Hofrichterem a Vencou Nocarem jste nejděle sloužícími aktivními hráči. Co pozoruji, tak to nemá mimo dvě, tři výjimky v celé republikové soutěži obdoby. Baví tě stále hra a kde na to vše bereš sílu?

Musím říci, že mne baví hrát hrozně moc. Asi jsem týmový hráč od přírody. Ale to by mi asi nestačilo. Baví mne být s partou kluků, se kterými jsem od začátku, s Vencou i s Michalem vlastně od žáků. Baví mne kluci, kteří přišli před deseti lety z Bolevce. Zase další parta sportovců – Honza Dolejš, Michal Soukup, Martin Brada, David Vychron. Zažívám spolu s ostatními dnes už sportovními veterány (nad 35 let) parádní příchod party nových hráčů většinou z řad tátů dětí, kteří nejdříve chodili jen na tréninky, pak hráli za veterány a nyní už hrají i za naše béčko. A to přišli z jiných sportů nebo se vrátili k pozemáku po 20-25 letech! To už nebudu jmenovat, nerad bych na někoho zapomněl. A baví mne i někteří mladší spoluhráči, se kterými jsem si nikdy neplánoval, že bych ještě hrál a stalo se tomu tak. Jen musí hrát opravdu srdcem, makat na sobě, um není rozhodující. Ti mne baví!

V dnešní době má oddíl přibližně 250 členů, z toho 200 hrajících. Fungují vlastně všechny hráčské kategorie. Litice dlouhodobě hrají na předních příč-kách tabulky v republikové soutěži. Hrají se také zahraniční evropské poháry. Co se bude dít dál? Nebo spíše, kam by sis přál, aby se oddíl dále ubíral.

Podle mne jsme na rozcestí. Co se týká tréninkového procesu, cítím, že je třeba přidat na kvalitě. Více prolínat oddílové zkušenosti do všech kategorií. Nemůže to dělat jeden člověk, je načase, aby to byla týmová práce, týmový zájem. Nesmíme polevit v náborech dětí, oddílová pyramida je hrozně důležitá. Musíme podpořit více dívčí část, podpořit je trenérsky, shánět šikovná děvčata. To bych si přál opravdu moc, aby děvčata šla ve šlepějích kluků. Aby se dostala do extraligy, oddíl jim mohl ještě více fandit a nabalila na sebe další dívky. Je paráda, že náš sport umožňuje sportování mužské a ženské složky dohromady. Přináší to spoustu přirozených situací.

Myslím, že musíme od cca mladšího, staršího žactva koukat více na kvalitu i hráčů – dávat jim pořádné impulsy, ale zároveň od nich chtít plnění povinností – poctivost tréninkovou, zápasovou, při životě oddílu, soustředěních, postupně při chodu oddílu. Být zodpovědný k ostatním – spoluhráčům, trenérům, klubu. Jedině tak má cenu sportovat, sdružovat se. Kdo tohle nedokáže od žactva, nejpозději od dorostu, nedokáže to už nikdy. Je to parádní, když se sport dělá poctivě. Kroužky nám končí v přípravce a pak postupně je potřeba přechod na vyšší stupeň.

Přál bych si, aby muži uspěli na jaře v poháru, v lize. Aby u kormidla tohoto týmu byli i ti poctiví kluci, kteří tam jsou a nyní nejsou třeba tolik vidět. Aby ten tým šlapal s podřízeností partě, jednoho k druhému, aby to byl pro všechny takový sportovní zážitek jako na podzim. Aby pokračoval ten kolektivní trend z posledního roku a půl.

Také bych si moc přál, aby celý oddíl viděl jarní pohár, kteří hrají muži v květnu v Praze, abychom tím všichni žili a pohár nakopl celý oddíl k pořádné práci, k celkové pospolitosti, soudržnosti. Abychom se v Praze potkali napříč jednotlivými kategoriemi našeho oddílu, aby vyjeli i rodiče, známí a byli jsme tam cítit.

Máš ještě nějaké podobné hráčské, či trenérské přání?

Určitě jich mám dost a doufám, že budu mít i do budoucna další. Vše okolo oddílu mne baví a byl bych moc rád, kdyby se náš klub i celý pozemní hokej rozvíjel. Je několik signálů, že by tak být mohlo, ale cesta je dlouhá. Mám velmi rád rčení .Cesta je cíl‘ a byl bych moc rád, kdybychom šli, celý oddíl, touto cestou. Ne kvůli konečnému cíli, ale přes všechny překážky, příkoří, problémy. Aby pak spolu zůstali lidé, kteří se budou spolu bavit sportem na dlouhou dobu a to bytí spolu bude pro ně správnou drogou.

Chtěl bych tobě i všem tvým spoluhráčům a kamarádům popřát do dalších let hodně síly a zdraví. Ať oddíl stále funguje tak, jak má, ať je v něm vidět to lidské a herní nadšení a radost z toho být součástí litického oddílu. Popřál bys, prosím tě, také něco pozemkářům do nového roku?

Cesta je cíl! Nemachrujte, nezašivejte se, nestěžujte si, padejte na pusu a zase vstávejte, užívejte si kamarádů, spoluhráčů, držte slovo a buďte opravdoví!

Benjamínci

Benjamínci Myšpulíni

Benjamínci Myšpulíni se scházejí na tréninky v Šedivce na 11. ZŠ na Borech. Sezóna je prakticky rozdělena na venkovní (březen až říjen) a halovou (v zimě v tělocvičně). Počet benjamínků, což je kategorie od tří do osmi let, se během posledních roků pohybuje mezi 10 až 15 sportovci, kluky i holčkami.

V této sezoně jsme se na tréninky scházeli 2x týdně. Zúčastnili jsme se čtyř venkovních a stejného počtu halových turnajů. Pokud jsme nehráli na Šedivce nebo v Liticích, bylo to nejčastěji v Praze.

U hráčů v tomto týmu nejvíce oceňujeme jejich chuť opustit na pár hodin domovy, sejít se, převléknout se do dresů a bavit se pohybem.

Největší devizou těchto sportmenů je jejich přirozená potřeba hýbat se, běhat a blbnout a naším úkolem je jim to umožnit, podporovat je a zároveň jim předávat základy pozemního hokeje. A kolektivního sportu obecně.

Letos, stejně jako v minulých letech, se nám podařilo velkou většinu neodradit a provést je do další kategorie.

Tou je příprava, ve které se už jako zkušení hráči a často už i jako velcí kamarádi můžou scházet dál a zjišťovat, že sedět u TV nebo u PC není jediná zábava na světě!

A díky tomu je vlastně každá taková sezona úspěšná!

Vlakem na Bohemku

Proč neukázat našim nejmladším, že vlaky nejsou jenom na hraní? Takže sraz u hutníka, svačinu do vlaku a hurá na turnaj. Bylo to zase něco jiného, najednou nenaskáče po dvou, po třech do auta a uvidíme se až na hřišti, ale hezky od rána v jedné partě!:-)

A že hned po turnaji nejede vlak? Aha, vždyť na Žižkovském vysílači jsme ještě nebyli!

Benjamínci „Dráčata“ Schwarzovka

První oficiální rok nového kroužku se rozjel se vším všudy. Děti si vyzkoušely první výhry a porážky na turnajích. Dokonce se několikrát umístily i na medailových pozicích. Dvakrát se zúčastnily turnaje kroužků v Praze. Avšak největší radost jim podle mě udělali rodiče, když jim pořídili jejich první hokejky a když „špunti“ hráli poprvé ve svých dresech. Nesmíme zapomenout na našeho velkého maskota, kterého představuje velký plyšový drak. Stala se z něj nepostradatelná součást doprovázející nás na naše turnaje. Jen doufám, že jejich nadšení vydrží co nejdéle.

(LS, STEN, LN)

Příprava

Myšpulíni

Myšpulínská příprava, která nehraje dlouhodobou soutěž, ale systém jednorázových turnajů zakončených v roce 2012 konečným Mistrovstvím ČR (a následně bylo zrušeno pro další ročník pro předčasné v této věkové kategorii), je především partou prcků seznamující se se základy sportování, hájící šedé barvy našeho guru Myšáka a těšící se na všechny akce.

Myšpulíni byli například základem výletu na Kozel, který nám v mírném březnovém deštíku a nekončící hrou na pozorovatele zpestřil vstup do jarní sezóny. Kdo by si nevzpomněl na rozdělávání ohně a pečení buřtů u chatové osady u Hájků!

Letní soustředění – Liblín – i to je tradiční naše akce. Opět nás byla fůra, měli jsme svého šampiona – Kryštofa Šestáka (v roce 2011 vyhrál náš Adam Linhart). Toto soustředění je 100% zapsáno u přípravy, a nejen naši jako velmi oblíbené – více určitě na jiném místě o soustředění.

Výsledkově jsme zůstali celou sezónu ve stínu Litic, naše výjimečná druhá místa předbíhala většinou čtvrtá. Nicméně doufáme, že nás to vychovalo k trpělivosti a že si na svá vítězství, a to nejen na hřišti, rádi počkáme. Na druhou stranu nás výborně reprezentovala rodina Bystřických na Vánočním pozemáčku v Lidovém domě v Liticích, která jej vyhrála. Není to náhoda, u Bystřických se koncentrovala největší síla loňské přípravy.

Výsledkově jsme si užili na kombinovaném turnaji kroužků v Praze a na mezinárodním turnaji v Bad Kreuznach. Tam jsme byli dohromady s Litickými – paráda! Nová sezóna vypadá na naše výsledkově silnější období. Přestože jsme se na několik turnajů rozdělili do dvou týmů, dokázalo jedno z družstev i vyhrát. Ale to pro Myšpulíny není podstatné. Je třeba zažívat výsledky z obou polů tabulky, pořádně trénovat, užívat všech akcí, poctivě chodit a ono vše jednou přijde! Především ve vztahu ke sportu! I když medaile je medaile! ...řekly by nám určitě děti.

Litice

Pro litickou přípravku byla sezóna 2011/2012 velmi úspěšná. Na hráčích přípravy, kteří jsou spolu prakticky v nezměněném složení již od svých pozemkářských začátků, začalo být vidět, že se již něco naučili. Z desti odehraných halových a venkovních turnajů v roce 2012 obsadila litická příprava 8x první místo, 2x byla druhá a jednou čtvrtá. Výsledky ale nejsou to nejdůležitější, z čeho jsme jako trenéři měli radost. Hlavně nás těšilo, že se v přípravce vytvořila výborná parta kamarádů jak na hřišti, tak mimo něj. A také, že naše hra nebyla založena na individualitách, ale na souhře a herním zápalu celého týmu. Přestože ještě několik hráčů mohlo v přípravce pokračovat i další sezónu 2012/2013, odeslali jsme všechny do vyšších kategorií a popřáli jim, aby si hru i hokejové kamarádství užívali alespoň tak jako doposud!

Po prázdninách 2012 přišlo z benjamínků do přípravy celkem 8 hráčů, pět kluků a tři holky. Vytvořil se tak zcela nový tým litické přípravy, který na turnajích zatím spíše sbírá zkušenosti a mnoha medailových umístění doposud nedosáhl. To ale vůbec nevadí. Máme velkou radost z toho, že všichni přistupují k tréninkům i k zápasům s velkou chutí a nadšením. Proto se na další práci s tímto týmem moc těšíme.

(TL, MH)

Mladší žáci

Již několik let nám mohou ostatní české oddíly závidět, že v této kategorii obsazujeme většinu venkovních i halových turnajů dvěma týmy, tradičně zvanými Bílými a Červenými Myšáky. Když jsme loni ve Kbelích získali titul Mistrů ČR, zjistili jsme, že se nám to v historii povedlo už podruhé, poprvé to bylo před dlouhými sedmi lety v roce 2004. A už tehdy fungoval v trenérském tandemu se mnou Jarda Vrkoč.

Také v uplynulé sezóně jsme postavili dva týmy a rozdělili jsme je na ty, kteří přejdou po prázdninách do starších žáků, a na ty, kteří budou za mladší žáky válčit ještě v další sezóně. Výsledkem bylo, že Bílí skončili v hale stříbrní za týmem Kbel,

ale v Mnichovicích jsme jim to pak dokonale oplatili a v pozemním hokeji jsme obhájili loňský titul Mistrů ČR. A v průběhu soutěží současně dozrávali i ti Červení a jejich výkonnost šla nahoru. Téměř všichni se pak zúčastnili letního tábora v Liblíně, vzájemně se více poznali, stali se opravdovými sportovními kamarády a do soutěže jsme opět vstoupili se dvěma týmy, které tentokrát nikdo neurčoval, ale které vznikly náhodou při prvním utkání v pozemním hokeji v Liblíně. A už jsme to tak nechali.

Zpočátku se zdálo, že Bílí budou opět Červené „válcovat“, ale už některé podzimní turnaje a nyní i hala ukazují, že šance budou vyrovnány. A to je dobře. Za zmínku stojí i úspěchy v mezinárodních utkáních, např. v Bad Kreuznachu, loňské druhé místo a letošní vítězství na turnaji v Jeně, jakož i vítězství na letošní jubilejní XX.VC Plzně mladších žáků, která měla také zahraniční účast.

Opravdu si s Jardou říkáme, že je radost trénovat takovou partu, kterou náš sport baví, o čemž svědčí i to, že současná průměrná docházka na tréninky je okolo 20 hráčů. A to už má nějakou budoucnost!

(SB)

Mladší žákyně

Do sezony 2011/2012 nastupoval tým mladších žákyn velmi nejistě. Děvčat bylo málo, ale protože měly chuť hrát a byla možnost o doplnění děvčat z nižších kategorií, na turnaje jsme je přihlášily. Tým Myšek byl složen jak z mladších žákyn, tak z přípravky a benjamínek. Děvčata spolu ještě netrénovala, přesto na turnajích podávala velmi pěkné týmové výkony. Jejich největší silou byla chuť a odhodlání, která jim pomohla k mnoha vítězstvím. Co bylo nevýhodou tak omlazeného týmu? Jedině fyzická stránka, rozdíl mezi nejmladšími a nejstaršími byl v některých případech obrovský. Bohužel přes šikovnost Myšek nebylo někdy v jejich silách „obrovské“ soupeřky překonat.

Tým nebyl ještě stabilní, proto jsme se rozhodli, že nebudeme plnit povinnosti dané svazem, abychom se mohli účastnit závěrečného MČR. Děvčata měla tyto turnaje jako bonusové, hrály ještě za své nebo jiné kategorie.

Halovou sezonu děvčata společně neodehrála.

Do jarní sezony jsme se pustili opět s velkým nadšením a v duchu podzimní části jsme dohráli i jarní. Na následující sezonu jsme neměli vyhlídky nejlepší, protože většina současných

mladších žákyň přecházela do starších a nikdo jejich místa nenahradil. Spolupráci nám však přislíbily již zaběhnuté mladší hráčky a i některé další. Vycházet spolu jako nový tým jsme si vyzkoušeli na letním soustředění v Liblíně.

Myšky jakožto tým dlouhohrajících děvčat, plných nadšení a bojovnosti, budou mít jistě velké šance na úspěchy v nové sezoně 2012/2013.

Hrály: Kožíšková Adéla, Kozáková Ivana, Dvořáková Klára, Dolívková Lucie, Višňovská Natálie, Pluhařová Kateřina, Melicharová Tereza (pomáhaly - hrály snad na každém turnaji: Duchková Lucie, Klementová Michaela, Bystřická Karolína) (ZD)

Starší žáci

Na začátku sezóny proběhla dohoda s trenéry mladších žáků, že na zápasy nám budou půjčovat hráče pro zvýšení konkurence. Tento krok se vyplatil. Mladší se rychle adaptovali mezi starší a společně tvořili tým.

Plán na sezónu byl dostat se do play-off, a poté se dostat co nejdál. To se nám povedlo a semifinále jsme hráli již proti tradičnímu semifinalistovi Presidentu. Bohužel z tohoto klání vyšel opět vítězně President a my se museli spokojit s bojem o třetí místo s Bolevcem. Zápas s Bolevcem byl odehrán podle našich not, což přineslo bronzovou pozici. Dodatečně bych chtěl poděkovat Alžbětě Nedvědové za odkoučovaný zápas v semifinále proti Presidentu.

V halové lize jsme po základní části skončili čtvrtí. To zaručovalo play-off proti výborně hrající Bohemians, která v základní části prohrála snad jen s námi. Věřili jsme si a doufali, že je opět porazíme a otevře se nám brána do finále. Porážka od Bohemians byla hořkou pilulkou, proto nezbývalo nic jiného než se soustředit na soupeře o třetí místo. Bolevec byl ve vyrovnaném utkání šťastnější a my jsme se museli spokojit se čtvrtým místem. Zde bych chtěl hlavně poděkovat Radovanu Sochorovi a Ríšovi Doležalovi za odkoučování finálového turnaje. (STEN)

Starší žákyně

Na podzim 2011 nás bylo málo, pomáhaly nám mladší žákyně a bylo vidět, že nám schází jak zkušenost, tak bohužel někdy i chuť do hry. Výsledky byly často i dvojčíferné v náš neprospěch. Hala začínala memoriálem Dr. Pošíka, kde jsme hrály dobře, padlo i hodně gólů. Výhled na halu více než dobrý. Bohužel jsme nepřenesly úroveň z přípravy do ligy, zvláště druhé poločasy jsme fyzicky nestíhaly a nadějně výsledky z prvních poločasů jsme nebyly schopny dotáhnout do úspěšného konce. To nás stálo celkové lepší umístění. Na jaře jsme se zlepšily v obraně, sehrávaly jsme vyrovnané zápasy, ale bez gólů se nevyhrává. Na koncovce je třeba zapracovat. Příští sezónu bychom rády získaly první body, výkonnostně bychom na 4. místo z 6 týmů mohly dosáhnout, pokud začneme proměňovat šance.

Minisoustředění Hliniště

Na jaře jsme uspořádali děvčatům předzápasové soustředění s přespáním na hřišti. Grilovačka, týmové ,aktivity' v klubovně a na dobrou noc bobříček odvahy. Parádní akce, díky Zuzce a Báře.

Liblín – letní soustředění

Již tradičně, přeprava vlastními silami, letos cestou necestou na kole po trase Plzeň – Třemošná – Hromnice – Kaceřov – Kozojedy – Liblín cca 49km.

Souboj o šampiona nás provázel celým soustředěním, nejintenzivnějším zážitkem byl pro mě triatlon společně se staršími žáky. I v odpoledním horku se závodilo naplno. Noc na Libštejně pod širákem byla pro mnohé premiérová, ale všichni se nakonec bez úhony vrátili na snídani. Táborák s kytarou a pozemkářskou hymnou Michala Homolky byl perfektním zakončením celé mega akce. Potom už jen zpět na kole nejkratší cestou do Plzně. Těším se na příští rok a věřím, že ne sám.

V sezóně hráli:

Houdková Kateřina, Doležalová Kamila, Tušlová Adéla, Fojtíková Hana, Cimická Barbora, Keberdlová Nikola, Holerová Kamila, Martinovská Johana, Hanelová Kristýna, Donovalová Denisa, Vyletová Denisa a Kolínková Šárka (RD)

Mladší dorost

Rok 2012 začal tradičně halovými soutěžemi. V mladším dorostu, bohužel, nebyl dostatek týmů této věkové kategorie, a tak soutěž neměla patřičnou úroveň. O přední příčky jsme hráli s Presidentem a silným týmem Bohemians. Nakonec jsme obsadili 2. místo právě za Bohemians a před Presidenty. Na vítěze jsme neměli.

Na jaře pokračovaly venkovní soutěže. Úroveň zápasů byla velmi rozdílná. Opět jako v hale se rozhodovalo především mezi námi, týmy Bohemians a President. Po základní části jsme skončili druhí, a to znamenalo semifinále proti Presidentu. Utkání bylo vyrovnané, vedli jsme již 3:1, ale konečných 4:4 znamenalo penaltový rozstřel. V něm jsme byli úspěšnější a postoupili jsme do finále proti týmu Bohemians. Ti snadno postoupili přes Bolevec. Finále přineslo v prvním poločase pěkný vyrovnaný zápas a výsledek 2:2. Do druhého poločasu jsme nevstoupili dobře, po laciné chybě v rozehrávce jsme inkasovali. Hnali jsme se za vyrovnaním, místo toho skóroval jen soupeř. Konečných 7:2 pro Bohemians bylo příliš kruté pro náš tým. Za předvedený výkon se nemusíme stydět. Konečné 2. místo celkově byl dobrý výsledek našeho týmu.

Z mimosoutěžních akcí je nutné zmínit zimní soustředění na Nových Hutích. Skončilo propadákem, co se účasti týká. Z celého kádru se ho zúčastnili pouze dva hráči mladšího dorostu! Další akcí bylo letní soustředění v Liblíně. Zde byla účast o poznání lepší. Celkově je však nutné účasti na soustředěních zlepšit, a to nejen ze sportovních důvodů. Na těchto akcích se utužují vztahy mezi kluky, které jsou ve srovnání se sportovní výkonností neméně důležité.

Z důvodu příchodu slabších ročníků a odchodu většiny hráčů do st. dorostu jsme bohužel do sezóny 2012/2013 nepostavili tým mladších dorostenců. Snad se to změní v nadcházející sezóně.

Poděkování za sezónu patří těmto hráčům: L. Bendovi, V. Čvančarovi ml., M. Karnoldovi, J. Kordíkovi, V. Nocarovi ml., J. Pecháčkovi, J. Vyletovi, V. Beránkovi, J. Horákovi, P. Jirkovi, J. Kadlčíkovi, J. Suchému, A. Uhlířovi. (MS)

Starší dorost

Venek

Pro sezónu 2011/2012 opět dorostla nová hráčská síla. Proto jsme během celé soutěže byli vidět na předních příčkách tabulky. Kluci navíc velmi důstojně vypomáhali mužskému áčku, prostě v týmu byl správný herní náboj a chuť. O to větší motivací jsme byli pro soupeře. Ti se povětšinou pouze snažili, ale neměli na to. Dva pražské týmy ale byly víc než jen snaživé... Bohemce (nutno podotknout, že spojené s kluky z Presidentu) a Hostivaři snad konečně vyrůstá důstojná mužská generace. Zápas s nimi byly výsledkově střídavě úspěšné, ale alespoň to nebyla přehlídka ztraceného času. Při play-off v zápasu na jedno vítězství však prohra 2:1 v Hostivaři. Nasazením a kvalitou však byl zápas vysoko nadprůměrný. Měli výborného brankáře. Takový počet zákroků nastrádají naši golmani za půl sezóny. V mých očích za cca 3 roky zatím náš TOP týmový výkon. V zápase o třetí místo výhra nad Slávií, tak brali kluci alespoň bronz. Byla to ale pěkná sezóna...

Hala

Hala se nepovedla, nepostoupili jsme do semifinále, skončili jsme pátí.

Nové hutě - zimní soustředění na běžkách

Od hutníka na Lipku, pak přesun na Hutě a třídenní hltání kilometrů a krás Šumavy. Podařilo se!!!

Liblín - letní soustředění

Před novou sezónou proběhlo soustředění v Liblíně. Čtyři dny sportu, zábavy a kamarádství. Koloový přesun z Plzně vedl severovýchodní částí Plzeňska. Ve dvou výkonnostních skupinách jsme po slaboprovozních dvojkách až trojkách dojeli kolem třetí hodiny odpolední na místo. Natočili jsme přes padesát kilometrů. Večer vyklepali nohy při nohejbalu, poseděli a víc nevím.

Druhý den dopoledne sporty na trávě. Fotbal, softbal, ragby – to jsou sporty, které na velkých hřištích a počtech nad 25 hráčů dostávají úplně jiný rozměr. Bylo to pěkné dopoledne. Pak opět odpolední úmorné vedro a večer zlatá medaile z Londýna a víc nevím. Třetí den sprinttriatlon dvojic. Pro mě největší překvapení. Sice jen poloplavání v Berounce, kolo i běh také spíš rychlostní záležitost, ale to nasazení jsem tedy během sezóny viděl snad jen při semifinále s Hostivaři. Odpoledním zpestřením byla pomoc při lanové akci pro menší děti a večer odstartovala akce přežití. Sedm trojic a tři dvojice byly vysazeny do deseti kilometrů od hradu Libštejna, kde byl cíl. Jen mapa, čelovky a k tomu nutná orientace, intuice, psychická odolnost a týmová spolupráce. Po náročné akci byli pro příště všichni silnější nejen na těle, ale i na duchu a o to šlo. Po půlnoci vyprávění zážitků, přesun do Liblína a víc nevím. Poslední den ještě tenis a fotbal promíchaný s litickými veterány. Pak už jen balení stanů, oběd a kolmo zpět do Plzně. Za rok opět čau...

Triatlon	plavání	kolo	běh	celkem
1. Bárta – Horák	5:00	27:20	10:19	42:39
2. Kalvas – Kovář	5:03	28:42	10:52	44:37
3. Rolli – Šilhánek	5:20	29:37	10:32	45:29
4. Nocar L. – Suchý	5:28	29:53	11:22	46:43
5. Heger – Kordík	5:20	31:27	10:52	47:39
6. Vyl.–Mat.–Han.	6:55	30:18	10:29	47:42
7. Benda – Katka	5:20	31:20	11:26	48:06
8. Uhlíř – Beránek	6:00	30:04	12:33	48:37
9. Pechy – Kamila	6:01	30:39	12:31	49:11
10. Čvanča – Kozák	5:00	33:12	10:52	49:04
11.Nocar V.–Andrea	6:26	35:26	11:51	53:43
12.Karnold - Adéla	6:29	36:34	X	X

A cíl na další sezónu?

Hrát i nadále pěkný pozemní hokej... (PM)

Ženy

Kategorie žen začala sezonu 2011/2012 dvoudenním turnajem v Bietingheimu, kde se kromě solidně odehraných zápasů utužovala parta – zápasy v úmorném vedru, večerní nekonečná vycházka za kulturou a vrchol na obří noční pouti - vtaženy do tisícíhlavého davu a vyvrženy každá na jiném místě...

Na podzim holky bojovaly nejen se soupeřkami, ale i s malou účastí na trénincích, což se projevilo na výsledcích v odehraných zápasech. Na jaře se situace výrazně zlepšila, hlavně co se týče tréninků. Hendikepem je velký rozdíl ve výkonosti děvčat „zkušených“ a nově příchozích. Pokud to některou z nich neodradí, rysuje se velká šance na zlepšení.

Přesto, že ženy výsledkově nepřesvědčily - skončily poslední se dvěma body za dvě remízy, jejich hra se zlepšuje a je vidět, že hrají s chutí. Právě v uplynulé sezoně je prověřil i fakt, že odehrály nedůstojnou soutěž o 4 účastnících, ze které se v průběhu ještě odhlásilo družstvo Slávie Praha „B“.

Do haly holky vykročily turnajem v Aalenu, kde měly „zaděláno“ na výborný výsledek, ale díky střelecké nemohoucnosti jim těsně uteklo finále. Ve stejném duchu odehrály i halovou soutěž a skončily na 5.místě.

Shrnuto, podtrženo: děvčata, pokud vydržíme v partě a makat, budeme se mít... (MH)

Muži A

Když se řekne „áčko“, člověk si o týmu litických pozemkářů může představit spoustu věcí. Většinou si vybaví extraligové zápasy, a to jak venku na umělé trávě, tak na palubovce v kryté hale. Co však těmto utkáním předchází, to zůstává skryto. Jak vypadala tréninková a celoroční příprava mužstva v roce 2012?

Po vánoční pauze, novoročním fotbálku a odehraných zápasech z halové sezóny začala pro tým tzv. zimní příprava. Trenér týmu Pavel Opava nařídil povinné výběhy se sport-testery. Během tří týdnů se střídaly společné a individuální, přičemž každý trval přibližně 45 minut až hodinu. Během února to vyšlo na nějakých 100 km. Jakmile dovolilo počasí, začalo se 3x týdně trénovat venku. S hokejkou i bez ní probíhala systematická příprava na jarní část sezóny, kde byl největší prioritou postup do vyřazovací části play-off. Během jarní sezóny se snižuje počet tréninků na 2.

Zápasy se celkem dařily a po zaslouženém postupu z 2. místa základní části jsme v semifinále narazili na Rakovník. Celé tzv. Final Four se odehrálo o jediném víkendu na půdě pražské Slavie, v Edenu. Obě semifinálová utkání v sobotu, boj o 3. místo a finále v neděli. Rakovník odjíždí po sobotním dni poražen a nás čekal boj o mistra České republiky s domácími „Sešívánými“.

Bohužel jsme na Slavii nestačili, ale druhé místo společně se zajištěnou účastí na nadcházejícím evropském poháru v roce 2013 bylo stejně velkým úspěchem. Po dohrané sezoně byla přes celý červen až do poloviny července pauza, kterou každý využil dle libosti.

Další fáze tréninků začala po již zmíněné přestávce a spočívala v individuálních výběžích podobně jako v únoru. Po naběhaných kilometrech se tým společně účastnil několika přípravných turnajů, které letos proběhly v německém Norimberku a Erlangenu. Zároveň se rozjelo pravidelné trénování, kde 2 tréninky týdně byly povinné a 1 dobrovolný. Takto vše pokračovalo přes celý podzim, kdy opět začala nová sezona, v níž momentálně držíme první příčku.

V průběhu listopadu se po podzimní části přesouváme s trénováním do haly, kde se tým připravoval na novou zimní sezonu. Trénink spočíval v kombinaci zlepšování fyzické kondice a dále hry samotného halového hokeje. Druhý trénink v týdnu se hraje fotbal. Tímto způsobem se pokračuje až do Vánoc, po kterých začíná opět zimní příprava.

Kromě litických tréninků se několik mužů a dorostenců z našeho týmu účastní i tréninků a zápasů české reprezentace. Letos byl asi nejzajímavějším takovým výjezdem turnaj kvalifikace na mistrovství světa v japonské Kakamigahare.

Dále většina A-týmu pomáhá s trénováním mládežnických kategorií v Liticích či na Šedivce, ať už pravidelně či jen příležitostně, včetně pomoci při organizaci turnajů pro tyto kategorie. (JK)

Muži B

Rok 2010 přinesl nový závan do našich veteránů (muži na 35 let) a následně i do našeho B týmu mužů. Parta tátů, kteří s námi začali hrát veteránské turnaje, zůstala při sportovní chuti a postupně se začleňovala i do „béčka“. Rázem jsme méně a méně potřebovali na výpomoc dorostence, početně jsme se osamostatňovali. V současnosti je béčko zcela samostatným týmem, který má výbornou morálku tréninkovou i zápasovou. Především se z něj stal motor dění, myšlení, brigádníčení, trénování celého oddílu.

Traktor

*Kdybych měl traktor
a on by opravdu jezdil
tak ho budu stále opravovat
budu pod ním ležet
a s láskou sledovat ty převody
a když budu unaveněj
tak si dám svačinu
ale rychle
abych mohl hned zase opravovat
a ten život neprosral*
Marián Pala

Halový zážitek - zima 2012

Hala v minulé zimě byla zcela mimořádná. Poprvé v historii jsme postavili 3 týmy mužů do soutěže, kromě tradičního A a B jsme si dovolili udělat i tým C. Béčko a céčko hrálo stejnou soutěž, týmy byly tvořeny vyrovnaně, aby první halový pobyt céčka nebyl v oblasti depresí. Kromě heroických výkonů jednotlivých hráčů, a to především těch, kteří drželi halovou hokejku v soutěži vůbec poprvé, se stala mementem celé haly výprava obou týmů autobusem do Kostelce na Černých lesy.

Nápad Honzy Kordíka, že vezme na dopravu na turnaj rodinný skvost autobus Škoda 706 RTO byl okamžitě schválen. Ráno sraz před odjezdem byl lehce nervózní, všichni byli v očekávání. Autobus dorazil, většině z nás proběhl v hlavě návrat do dětských let ve vzpomínce na školní akce, kdy jsme těmito autobusy jezdili. Krásná cesta v 80 kilometrové rychlosti v bundách až po kolena dokreslovala atmosféru a pro mladší z nás to bylo jen připomnění, jak si dnes žijí chlapi v luxusu. Nejstarší táta Kordík, coby řidič autobusu, svého miláčka i s námi bezpečně odvezl tam i zpět a určitě se už oba týmy těší na letošní halovou sezónu a na podobný zážitek. Vivat Kordíci! (TL)

Veteráni, aneb proč je důležité mít správné kamarády...

Jedno pozdní odpoledne v Hliništi

18:00

- Tak jsme zase vyhráli, nemáme už soupeře...

- Hele, tak si přijedte zahrát s námi, ale na velký. Trochu to hrajeme, ale jestli se nebojíte...

- Paráda, domluveno!!!

20:00

- Vás porazíme kdykoliv, v čemkoliv

22:00

- Vás? Vás dycinky

24:00

- Vás dycinkyyy

A šlo se spát...

Kolinec

15 čtáristů, rychlé vozy, zastávka pro Bradíse, cestou plno humoru a těšení se na nevšední zážitek. Příjezd do Kolince, parkoviště u potoka, pěkný sportovní areál, super počasí, vítačka se Šimim, klobásky, pívko, dobrá nálada.

Hmmm... velký hřiště.

Převlíkačka, rozběhání, nákop balónu, pokusy o střely před vápnem a další hmmm... fakt je to velký. Soupeř komplet, hvízd a jedem. Lítáme jak kanonýři z Arsenalu, ještě víc nabytí sebevědomím. Patnáctá minuta... Sebevědomí už nemá kam růst, fyzicka vadne, balón první náhrou férově odevzdáme hostiteli, lavička už nemůže pobrat další kardiaky. Soupeř stojí, přesto balón lítá a my s jazyky na vestě chybujeme víc a víc.

Poločas... Šilhání po pivku, nevíme, co ve hře změnit, aspoň, že chvíli ležíme...

Druhá půle jako přes kopírák, něco se povede, ale góly dává soupeř. Konec se blíží, už se těšíme na poznámky - tak jak dycinky? Hvízd. Děkovačka, gratulace soupeři, loudíme úsměvy, byla to škola.

Pívko, povídání, soupeř je v pohodě, Šimimu se kroutí kníry... Padla tma, jde se na druhé kolo.

Halogeny, potítka, kontola výpletů, otření empajru, bederní záklony, týpci s pivkem za plotem...

Ani rány, ani technika, nepomůže nic. Sem tam nějaký homerun, nebo jiné komické číslo...

Mezi sebou se vybíjíme, ale hostitel má natrénováno. Kolinec zase jede. Hec na basket raději vzdáváme.

V hospodě teplo, zábava, prohru už nikdo neřeší. Pívko teče a povídat je o čem.

Je po půlnoci, v nejlepším se má přestat, lezeme do raket, všude strašný ticho, Kolinec spí...

Jen víc takovejch akcí, Šimi díky, díky kluci a zas někdy dycinky!!!

(MAT)

Oddílová osobnost roku 2012

Richard Doležal, trenér starších zákyň

Předkládáme povinný rozhovor se zaslouženým držitelem oddílového ocenění Osobnost roku! Vítěze jsme zpovídali v Kostelci po úmorném halovém pozemkářském dvojboji ve druhé lize mužů.

Richarde, gratulujeme ještě jednou k vítězství v anketě! Dělal ti radost?

To víš, že jo, a velkou! Velice za něj děkuji...

Dech už máš klidný, ale barvu pořád zápasovou. Musím se zeptat, jak se ti dnes hrálo s novým týmem?

Hlavně před zápasem jsme byli nervózní. Vůbec jsme nevěděli, co nás čeká. Sice béčka Pragovky a Slavie, ale i tak jsme měli velké obavy, jestli do toho vůbec jít. Čekali jsme pořádné nářezy, nakonec velká spokojenost!!! Ale zaběhal jsem si pěkně :)))

Cenu jsi získal za přínos vedení a usazení nového týmu v kategorii zákyň. S jakým cílem jsi post trenéra v této kategorii bral.

Hlavní bylo dát holky dohromady a probudit v nich chuť do této hry. V tom byla má výhoda, protože holky chodily poctivě a hra je, jako každá nová věc, chytla. Byli jsme však nový tým, který se rozhodně nemohl porovnávat s ostatními, kteří již mají pár let pinkání za sebou... Bylo strašně těžké vůbec vstřelit gól! Myslím, že letošní sezóna již zalepila tu zpočátku až hrůzostrašnou mezeru ve výkonnosti.

Jak to letos vůbec vypadá?

Je to dobré, ale prohrát v zápase, který vedeme 4:0 pořád mluví o tom, že to ještě nefunguje úplně správně. Jaro bude pro nás zas o něco lepší a věřím ve třetí místo v soutěži. Máme na to. Pouze týmy Hostivaře a Slavie jsou ještě trochu dál. Mají strašně šikovné holky, to je až neuvěřitelné.

Jaký taktický poznatek pro trénování jsi si odnesl z dnešní praktické ukázky v hale...

Venku hrajeme na trochu větším prostoru, ale platí to tam stejně jako v hale. Hlavní je obrana. Nejen bránění od obránců, ale i v ostatních řadách. Další věcí pak je, že po zvládnutí individuálních obranných dovedností je zažít si a naučit se bránit jako tým. Vše je to pouze o tom, že se ten obranný blok nějak poruší a tudy se to pak na nás hrne. Ty dobré týmy to umějí sakra využít. Až tohle budeme mít zažité, pak budeme navíc tvořit.

A co řekneš děvčatům jako první radu po tvé dnešní zkušenosti?

Zase to plyne z toho, co jsem říkal o bránění. Pokud se toto naučíme, tak pak nebude nutné tolik běhat a půjdeme na to chyt-rostí. To bude první, co jim asi povím. Že se hraje pozemák s hokejkou, to už ode mě ví...

Ríšo, kdo ti pomáhá s trénováním?

Člověče, je to divné, ale nikdo. V něčem lepší, ale pomoc by to tedy chtělo. Už ani na tu lenost nemám čas.

A co rodiče, probíhá mezi Vámi alespoň nějaká komunikace?

Vše se bude muset zlepšit. I tato fáze. Rodiče se snaží, ale je jasné, že všichni máme své starosti a povinnosti. Určité věci ale budu měnit. Jsem otevřený dobrým názorům a diskutovat budu opravdu rád, ale přemlouvání už nechám jiným...

Čím ti holky dělají radost? V čem vidíš jejich lepší stránku oproti klukům?

Myslím, že se od kluků povahově moc neliší. Musím přiznat, že klukům je hra od přírody přirozenější, ale tyhle holky jsou také hráčky. Prohry je hodně bolí, to je vidět. Neuvěřitelná pro mě byla jejich spontánní radost po vítězství nad Pragovkou. Já jsem strašně příjemně překvapený z holek, které k nám přišli z mladších zákyň. Není to doufám jen euforie, věřím, že se budeme zlepšovat.

A týmové trable?

Je strašně znát, že odešly 4 hráčky hrát za vyšší kategorii. Kolem nich se to točilo, byly příkladem pro mladší. Teď je tým taková správná hmota bez té pecky. Uvidíme, kdo se jak projeví. Pomůže tomu určitě i zimní soustředění, na něj se velmi těším.

A tvé přání pozemkářům do dalších sportovních bojů?

Zdraví, pevné nervy, a aby se co nejméně potkávali s blbostí a hloupostí. A ještě jednou vřele děkuji za cenu...

Richarde, děkuji za příjemné popovídání a přeji ti hodně nejen sportovních úspěchů a zážitků...

Pozemkářská rodina

Rodiče

Jména: Růžena Poupová a Martin Poupa

Proč jste dali svou ratolest zrovna na pozemní hokej?

Přáli jsme si, aby se naše děti naučily kolektivní sport a mohly hrát s kamarády a spolužáky ze školy. Líbil se nám pozitivní a trpělivý přístup trenérů a pěkné zázemí, které pozemní hokej má v Plzni na 11.ZŠ.

Je něco, co byste v oddíle v Liticích změnili?

Ne není, jsme s oddílem v Liticích velmi spokojeni.

Zahráli byste si hokej v Liticích i Vy?

Děti nás přemlouvají, tak bychom to měli někdy asi zkusit.

Děti

Jméno: Jan Poupa

Věk: 6

Tým, kde hraješ:

TJ Plzeň Litice - benjamínci 11.ZŠ - Myšpulín

Co Tě na hokeji baví?

Mě baví, že dostáváme medaile.

Co Tě na hokeji nebaví?

Nebaví mě kliky, jinak mě baví úplně všechno.

Pamatuješ si svůj první gól? Kdy a kde to bylo?

Pamatuji si svůj první chycený gól jako gólman na turnaji 13.11.2011 v Praze na Hagiboru TJ Bohemians.

Děláš ještě nějaký sport krom hokeje?

Jezdím rád na kole.

Jméno: Vojtěch Poupa

Věk: 9

Tým, kde hraješ:

TJ Plzeň Litice - přípravka 11.ZŠ - Myšpulín

Co Tě na hokeji baví?

Na hokeji mě baví, že to je rychlý sport a že hrajeme i v dešti.

Co Tě na hokeji nebaví?

Nebaví mě čekání (prostoje) mezi zápasy na turnajích.

Pamatuješ si svůj první gól? Kdy a kde to bylo?

Pamatuji si svůj první gól na turnaji 13.11.2011 v Praze na Hagiboru TJ Bohemians.

Děláš ještě nějaký sport krom hokeje?

Rád běhám a jezdím na kole.

Josef Kudlič, muži A

1. Vrátil jsi se k pozemáku po docela dlouhé pauze. Chyběl ti sport, nebo jsi dělal něco jiného?
Rozhodně mi sport chyběl. Sice jsem ve své pauze zkoušel i jiné sporty a aktivity, jako např. skauting, stolní tenis nebo národní házenou, ale u těch jsem moc dlouho nevydržel a pak jsem byl nějakou dobu bez pravidelného tréninku. To mě po chvíli omrzelo, a tak jsem zase zkusil štěstí s pozemákem.

2. Byl pro tebe odpočinek od pozemáku přínosem?

To je těžká otázka, ale svým způsobem ano... Rozhodně to pro mě byla určitá zkušenost. Rozvádět odpověď by ale bylo asi na dlouho :)

3. Jak se za tu dobu změnila hra a tvůj tým. Překvapilo tě něco?

Vzhledem k tomu, že s pozemákem jsem končil někdy v kategorii starších žáků a vracel se až do kategorie mužů, tak překvapení a změn bylo opravdu spoustu. Zajímavé bylo rozhodně pozorovat, kolik známých z mládeže stále v oddíle funguje, a naopak, kdo už se pozemáku nevěnuje. Poznal jsem také spoustu nových tvářů.

Velice mě překvapil relativně nový areál v Hliništi, kde je nyní parádní zázemí pro celý klub. Zamlada jsme trénovali pouze na přírodní trávě v Liticích u řeky, nyní se hraje už jen na umělce (pokud nepočítám Kadaň, kde se to snad už taky brzo změní). No a pár pravidel ve hře se také za tu dobu obměnilo, ale na ty nebyl takový problém si zvyknout.

3. Stal se z tebe platný hráč A týmu mužů. Jsi už se sebou herně spokojený?

Vůbec ne. Rozhodně mám co zlepšovat a je třeba na sobě ještě pořádně zamakat. Hlavně techniku, to je asi moje nejslabší stránka.

4. Jak zvládáš skloubit své studentské, pracovní a sportovní povinnosti. Víš, že mimo PH hraješ malou kopanou a florbal.

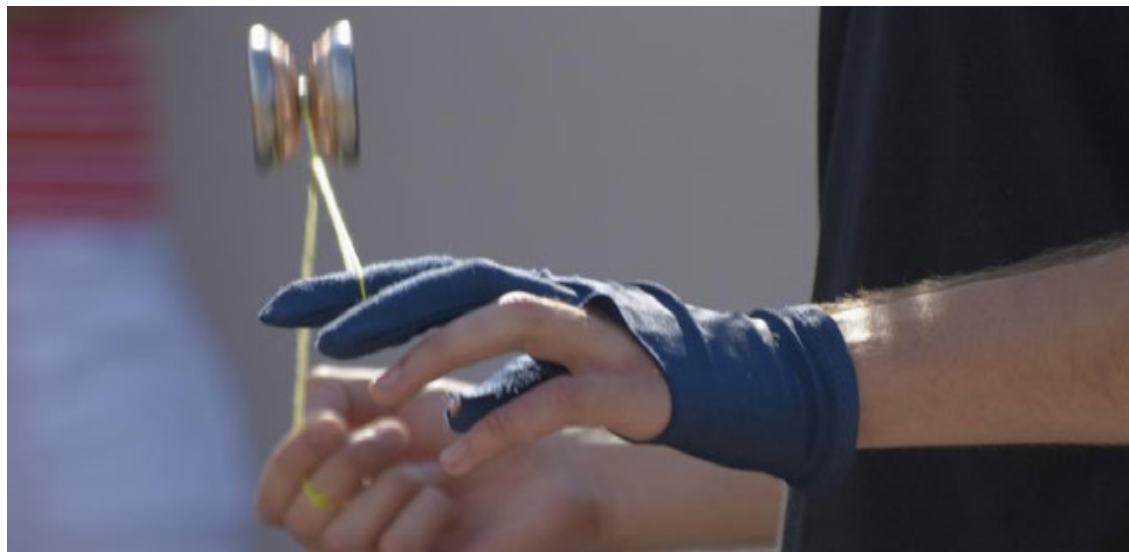
No rozhodně se nenudím. Škola je u mě na prvním místě, ale s pozemákem skloubit jde v pohodě. Malá kopaná a florbal jsou takový doplněk, ale zatím se mi celkem tréninky a zápasy všech těchto sportů daří provozovat. Možná je to zatím štěstí, že se výrazně časově tyto sporty nekryjí, avšak doufám, že to tak půjde i v budoucnu. Dokud studuji a nemám pravidelnou práci, tak to jde i v kombinaci s nárazovými brigádami. Po škole to asi bude o něco složitější, ale nějak to snad vymyslím :)

5. Motivoval tvůj návrat také tvou sestru? Musel jsi ji dlouho přemlouvat, nebo chtěla začít hrát sama?

Je pravda, že po mém návratu jsem Katku několikrát pobízel, aby se k pozemáku taky vrátila. Ona hrála florbal a chvíli i fotbal, ale pak se jim nějak rozpadla parta a najednou byla bez sportu. Myslím, že pak byla pro sestru jasná volba, co zkusit dál, a chtěla začít hlavně sama od sebe, ale na to se raději zeptejte jí.

6. Držíme palce nejen do dalších sportovních úspěchů. Vzaž, prosím tě, něco pozitivního spoluhráčům a mladým litickým pozemkářům!

Díky! Rád bych vyzval, že jsem mezi Vámi moc rád a že litický pozemák patří mezi nejlepší v Čechách, ať už se jedná o zázemí či výkony na hřišti, tak pojďme pořád makat a táhnout za jeden provaz!

Reinhard Nicklas, TJ Plzeň - Litice

Klub, kde hostuješ či jsi hostoval: SK Slavia Praha

Jak dlouho jsi tam hostoval či hostuješ: 1 rok, venkovní sezonu a halovou sezonu.

Srovnej tréninky a přístup trenéra v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Měl sem to štěstí, že ve Slavii trénoval T. Babický, kvůli kterému jsem tam šel. Ve Slavii je to hodně specifické a je tam jiná chemie v týmu. Důvodem je, že je tam hodně mladých a tým drží spolu. Na tréninku se jezdí do krve, nikdo nekecá, maká se, každý se snaží naštvat v dobrém slova smyslu toho druhého, aby makal ještě víc. Je tam víc znát, že ve Slavii je výběr toho nejlepšího, co v ČR je... Teď se to bohužel změnilo, odešel ten nejlepší trenér. Tady v Liticích je to hodně jiné, každý chce trenérovi poradit, trenér je tady jako kamarád a ne jako člověk, jehož slovo vždycky platí – ve Slavii neexistuje jiná odpověď než ano, aspoň když jsem tam byl já. Myslím, že v Liticích do tréninku nedává každý 100%. Trénink ve Slavii měl návaznost na sebe, že se zbytečně nestálo, v Liticích se udělá cvičení a pak se 10 min stojí, než se udělá další...

Srovnej život v klubu v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Po téhle stránce Slavia zaostává, chod tam není nic moc, protože každý jede domů nebo má prostě něco jiného. Klubový život tam není tak velký jako v Liticích, to se mi zase líbí víc v Liticích, že tady ty lidi drží spolu a chodí sem třeba jen na pivo.

Srovnej úroveň hokeje v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Hokej ve Slavii je víc přímočařejší, propracovanější, každý ví, co má dělat, každý si věří před zápasem a ví, že vyhraje a nic jiného neexistuje, jezdí se až do konce zápasu a snaží se dát soupeři co nejvíc gólů. Bude to asi i tím, že jsou ve Slavii hráči zkušenější. Tady v Liticích je to samá parádička, narážeka, nikdo se nikoho moc nechce dotknout, nikdo moc neriskuje, každý hraje jistotu. Zápasová taktika se v Liticích hráčům moc dobře nevysvětlí, není tu speciální příprava na jednotlivé soupeře, hrajeme pořád stejnou taktiku, nemáme více variant. Ve Slavii hrajou ti nejlepší a ti, co mají formu, v Liticích jde hrozně o to, kdo chodí, ale už nezáleží na tom, jak dobře hraje.

V čem Tě zkušenost odjinud změnila?

Myslím, že v přístupu k zápasu, tréninku a ke spoluhráčům. A dodala mi hodně sebevědomí. Hostování ve Slavii bych doporučil každému, aby věděl, že hrát v SK Slavia Praha není legrace.

Děkuji za srovnání a přeji hodně nejen sportovních úspěchů!

Dělám 3 sporty...

Václav Kozák, dorost, TJ Plzeň - Litice

Hraju pozemní hokej, národní házenou a fotbal. Srovnat tyhle tři sporty je složité, protože jeden se hraje hokejkou, druhý rukama a třetí nohama. Mě nejvíc baví pozemní hokej a rád bych ho všem doporučil, je to hezký sport s dobrou partou. Na házené máme také dobrou partu, ale na pozemáku je lepší. Zato na fotbale máme teď bohužel špatnou partu, a to je jeden z důvodů, proč mě v tuhle chvíli baví fotbal nejmíň.

Hodně lidí se mi ptá, jak to stíham časově, když jsem v deváté třídě. Mně se naštěstí povedlo vybrat sporty, které mají tréninky v jiné dny a stíham to ze školy. Občas se ale stane, že mi nezbyde čas na školu a nestihnou se něco naučit.

Nejvíc fyzicky náročný sport je fotbal, teda aspoň mně to tak přijde, to mi moc nevyhovuje, ale snažím se to dohnat přes techniku a chytrost. Pozemní hokej je fyzicky náročný o něco méně, ale tam to jde také nahnat technikou s hokejkou a chytrostí, což se mi zatím daří. Zato v házené fyzická zdatnost není v obraně tak důležitá.

Nejtěžší pravidla jsou určitě v pozemním hokeji, je tam spousta nepřirozených pravidel oproti ostatním sportům. Ani národní házená nemá moc jednoduchá pravidla, např. obránci nesmí do útočné čtvrtiny a útočníci do obranné. Pravidla fotbalu jsou jednoduchá a lehce se pochopí.

Mrzí mě, že pozemní hokej hraje tak málo lidí. Pozemní hokej bych rád rozšířil po celé České republice, ale bohužel to není tak lehké. V Německu a Nizozemsku je pozemní hokej mnohem známější než lední, ale toho se bohužel v České republice nedočkám a hodně mě to mrzí.

Týmy pro sezónu 2011/2012

Muži A

Opava, Kudlič, Bicek, Rollinger, Poustka, Dvořák, Nocar, Vychron, Nocar, Levý, Korytář, Bárta, Nicklas, Soukup, Dolejš, Kalvas, Rumlík, Nečas

Ženy A

Korytářová, Kudličová, Braunová, Bartošková, Hálová, Křivanová, Hanzlíková, Hofrichter, Dvořáková, Prokýšková, Tomanová, K. Doležalová, Kolínková, V. Doležalová, Cachová, Šmídová

Muži B

Nocar, Havlíček, Hofrichter, Michal, Levý, Vrkoč, Luft, Petrek, Kudlič, Míka, Brada, Krásný, Vokurka

Benjamínci 1 - Myšpulín

Šesták, Poupě, Šesták, Sackl, Tomášek, Bystřická, Valenta, Bíro, Laier, Beran, Poupě, Šimek, Kajanová, Škaloud, Daněk, Daněk, Šimek

Benjamínci 2 - Litice

Nocar, Královcová, Dudák, Kovářová, Nocarová, Netrvalová, Schmid, Rutová, Svoboda, Hofman, Levá, Homolková, Svoboda, Duchková, Hofman, Lavička, Homolka, Rut, Královec, Kušnierik, Boháček, Kropáček

Benjamínci 3 - Dráčata

Straka, Augustinová, Valenta, Fabian, Barcal, Mayer, Fajfrlík, Barcal, Cislerová, Batík, Kačírek

Veteráni

Bradís, Jenda, Čvanča, Hofr, Kuzma, Savec, Radek, Galum, Saša, Vrky

Starší dorost

Uhlíř, Vyleta, Krejčí, Rollinger, Kondrát, Nocar, Bárta, Heger, Kordík, Čvančara, Karnold, Polata

Mladší dorost

Čvančara, Nocar, Vyleta, Suchý, Karnold, Horák, Jirka, Kordík, Benda, Pecháček, Uhlíř, Beránek

Starší žáci

Čvančara, Rollinger, Homolka, Horáček, Šmíd, Dráb, Kasl, Peš, Šiman, Špilar, Gerlický, Sochor, Hes, Chocholoušek, Jakubíček

Starší žákyně

Dvořáková, Vyletová, Laštovičková, Cimická, Tušlová, Doležalová, Doležal, Kožíšková, Donovalová, Houdková, Melicharová, Kolínková, Dvořáková, Dolívková

Mladší žáci

Šiman, Urban, Homolka, Freisleben, Gerlický, Benda, Vlček, Hes, Lanča, Špilar, Rollinger, Červený, Chocholoušek, Vrkoč, Jakubíček, Sedláček, Šimek, Kilián, Štál, Bystřický

Mladší žákyně

Kožíšková, Kozáková, Dvořáková, Dolívková, Višňovská, Pluhařová, Melicharová (Vypomáhaly: Duchková, Klementová, Bystřická)

Přípravka 1 - Litice

Homolka, Hofman, Kovář, Löffler, Weber, Tomášek, Kilián, Duchková, Hofman, Průchová, Macek

Přípravka 2 - Myšpulín

Levý, Březina, Sam, Weber, Sackl, Šimek, Šesták, Březina, Bíro, Škaloud, Veselá, Hudec, Šesták, Šesták, Beran, myš Pulín

Partnerství Adidas a klubu TJ Plzeň Litice

V prosinci 2012 byla podepsána nová smlouva mezi naším oddílem a firmou Adidas. Ta přináší všem našim členům možnost objednávat si ze skladů Adidas rovnou zboží z katalogů vystavených na našich stránkách se slevou 40%. Využijte tuto možnost!

Katalogy se obměňují dvakrát do roka (prosinec a červen) a bývá výhodnější objednávat v blízkosti těchto dvou měsíců.

Objednávky přes: levy@ph-litice.cz

Konečné tabulky 2011/2012

MUŽI A

VENEK - základní část		
1. Slavia	66:18	38
2. Litice	46:30	37
3. Rakovník	67:39	34
4. President	51:30	30
5. Hostivař	52:36	27
6. Hradec	56:48	22
7. Mnichovice	22:65	8
8. Praga	23:61	7
9. Bolevec	28:84	4

Semifinále	
Slavia – President	5:0
Litice – Rakovník	4:3
o 3.místo	
Rakovník – President	4:1
Finále	
Slavia – Litice	6:2

Konečné pořadí venek	
1. Slavia	
2. Litice	
3. Rakovník	
4. President	
5. Hostivař	
6. Hradec	
7. Mnichovice	
8. Praga	
9. Bolevec	

HALA		
1. Slavia	103:29	27
2. Rakovník	82:43	24
3. Bolevec	50:46	15
4. Bohemians	61:61	13
5. Litice	33:49	10
6. Praga	14:115	0

MUŽI B

VENEK		
1. Slavia B	54:20	28
2. Kbely	32:24	22
3. Kadaň	44:28	21
4. Litice B	38:30	19
5. Hostivař B	44:31	18
6. Praga B	23:52	13
7. Bolevec B	16:66	3

HALA - základní část		
1. Litice C	29:23	13
2. Hradec B	30:17	12
3. Hostivař	22:14	9
4. Bolevec B	16:25	4
5. Praga B	14:23	4
6. Litice B	18:27	1

utkání o umístění:	
Praga B – Litice B	3:7
Hostivař – Bol. B	6:6
Litice C – Hradec	5:7

Konečné pořadí hala:	
1. Hradec B	
2. Litice C	
3. Hostivař	
4. Bolevec B	
5. Litice B	
6. Praga B	

ŽENY

VENEK		
1. Bohemians B	33:11	24
2. Kadaň	19:24	8
3. Litice	12:29	2

HALA		
1. Mnichovice	34:19	16
2. Bohemians B	30:12	15
3. Hradec C	30:17	10
4. Hradec B	18:19	10
5. Kadaň	23:27	6
6. Litice	24:33	4
7. Slavia B	15:47	0

ST.DOROST

VENEK		
1. Bohemians	67:14	32
2. Hostivař	65:24	30
3. Litice	61:19	27
4. Slavia	30:29	17
5. Hradec	30:80	8
6. Bolevec	9:96	0

Semifinále	
Bohemians – Slavia	3:1
Hostivař – Litice	2:1
o 3.místo	
Litice – Slavia	2:2 t.s. 3:1
Finále	
Bohem.– Host.	3:3 ts.4:5

Konečné pořadí:	
1. Hostivař	
2. Bohemians	
3. Litice	
4. Slavia	
5. Hradec	
6. Bolevec	

HALA	
1. Bohemians	
2. Hradec Králové	
3. President	
4. Hostivař	
5. SK Slavia Praha	
6. Litice	
7. HC Bolevec	

ML.DOROST

VENEK		
1. Bohemians	132:42	38
2. Litice	129:30	35
3. President	104:49	31
4. Bolevec	43:130	9
5. Rakovník	20:177	3

Semifinále:	
Bohemians – Bolevec	15:2
Litice – Pres.	4:4 t.ú: 3:0
o 3.místo	
President – Bolevec	19 : 0
finále	
Bohemians – Litice	7:2

Konečné pořadí:	
1. Bohemians	
2. Litice	
3. President	
4. Bolevec	
5. Rakovník	

HALA		
1. Bohemians	62:11	18
2. Litice	39:28	12
3. President	22:37	3
4. Bolevec	17:64	3

Konečné tabulky 2011/2012

ST.ŽÁCI

VENEK		
1. Slavia	147:17	40
2. President	79:33	31
3. Litice	70:44	26
4. Bolevec	67:64	25
5. Kbely	25:62	14
6. Hostivař	42:75	12
7. Hradec	29:78	9
8. Mnichovice	16:102	7

Play off:	
Slavia – Bolevec	10:1
President – Litice	4:2
Litice – Bolevec	6:2
Slavia – President	6:4

Konečné pořadí:	
1. Slavia	
2. President	
3. Litice	
4. Bolevec	
5. Hostivař	
6. Mnichovice	
7. Kbely	
8. Hradec	

HALA		
1. Slavia	39:9	16
2. Bohemians	31:22	12
3. Litice	28:23	12
4. Bolevec	25:22	9
5. Hostivař	21:31	6
6. President	14:24	6
7. Kbely	9:36	1

Semifinále, finále:	
Slavia – Bolevec	5:2
Bohemians – Litice	6:3
Bolevec – Litice	4:3
Slavia – Bohemians	3:2
Konečné pořadí:	
1. Slavia, 2. Bohemians,	
3. Bolevec, 4. Litice	

VENEK		
1. Hostivař	64:14	30
2. Praga	53:14	30
3. Slavia	26:39	12
4. Litice	5:81	0

Semifinále, finále:	
Litice – Hostivař	2:4, 7:0
Slavia – Praga	1:1, 2:3
Litice–Slavia	0:0 t.s.1:2, 4:1
Praga – Hostivař	2:4, 0:5

Konečné pořadí:	
1. Hostivař	
2. Praga	
3. Slavia	
4. Litice	

HALA		
1. Hostivař	23:9	16
2. Hradec	20:6	15
3. Praga	30:9	13
4. Rakovník	20:12	9
5. Slavia	15:15	6
6. Bohemians	5:33	3
7. Litice	5:34	0

Skupina o 5.–7.místo	
Slavia – Bohemians	8:0
Bohemians – Litice	1:4
Litice – Slavia	2:5
Konečné pořadí:	
1. Rakovník, 2. Hradec,	
3. Praga, 4. Hostivař, 5. Slavia,	
6. Litice, 7. Bohem.	

ST.ŽAČKY

VENEK	
1. Litice B	
2. Kbely	
3. Bolevec	
4. Kadaň	
5. Rakovník	
6. Bohemians	
7. Mnichovice	
8. Litice A	

HALA Čechy-venkov		
1. Litice B	92:33	28
2. Bolevec	62:40	25
3. Kadaň	52:30	23
4. Litice A	35:65	10
5. Rakovník	11:84	1

Semifinále, finále:	
Kbely – Bolevec	8:0
Bohemians – Litice	3:9
Bohemians – Bolevec	10:4
Litice B – Kbely	2:5

Konečné pořadí:	
1. Kbely	
2. Litice B	
3. Bohemians	
4. Bolevec	

ML.ŽÁCI

kluci	
1. Mnichovice	
2. Litice	
3. Rakovník	
4. Myšpulín	
5. Kadaň	
6. Bolevec	
7. Praga	
8. Kbely	
9. Bohemka	
10. Hostivař	

děvčata:	
1. Hostivař	
2. Slavia	
3. Litice	
4. Praga	

PŘÍPRAVKA

1. Rakovník B
2. Rakovník A
3. Kbely
4. Bohemka B
5. Litice A
6. Hostivař
7. Mnichovice
8. Bohemka A
9. Rakovník DDM
10. Litice B
11. President
12. RSC

BENJAMÍNCI

Kvalifikace na OH - MUŽI květen 2012	
Kakamigahara, Japonsko	
zápasy ve skupině:	
ČR - JAR	6:2
ČR - Japonsko	6:0
ČR - Rakousko	1:2
ČR - Čína	0:1
ČR - Brazílie	5:0
o páté místo:	
ČR - Brazílie	5:1

Konečné pořadí	
1. JAR	
2. Japonsko	
3. Čína	
4. Rakousko	
5. ČR	
6. Brazílie	
hráli: Nicklas	

ME 21“ divize B červenec 2012	
Milán, Itálie	
ČR - Švýcarsko	1:3
ČR - Rusko	1:10
ČR - Ukrajina	1:2
ČR - Belorusko	5:7
ČR - Itálie	2:3
sestup do divize C	
hráli: Bárta, Koryták, Nicklas	

ME 16“ divize B červenec 2012	
Záhřeb, Chorvatsko	
ČR - Slovinsko	10:4
ČR - Chorvatsko	3:3
ČR - Bulharsko	6:0
hráli: Benda, Čvančara, Matoušek, Uhlíř	

REPREZENTACE

Rozhovor Tomáš Procházka, Mannheimer HC

1. Jaké jsou Tvé největší sportovní úspěchy?

Mezi největšími úspěchy na klubové úrovni řadím získání titulu v německé Bundeslize a následná výhra na poháru mistrů evropských zemí A divize. Co se týče národního týmu, tak si nejvíce cením druhého místa z halového ME v Lipsku.

2. Kde všude jsi hrál? Kluby, země...

Od mala jsem hrál za pražskou Slavii. Když mi bylo 20, dvakrát jsem hostoval v podzimní části v německém týmu Zehlendorfer Wespen. Poté jsem se přesunul na západ Německa, do Mannheimu, kde jsem zůstal dodnes a ještě minimálně do léta zůstanu.

3. Jaké školy máš za sebou, co se chystáš dělat po kariéře?

Studoval jsem na Univerzitě Karlově fakultu tělesné výchovy a sportu. Po státnicích jsem se přihlásil na VŠE, kde ještě pořád studuji obor podniková ekonomika a management. Ještě pořádně nevím, co budu dělat, až skončím s hokejem, ale chtěl bych zůstat alespoň trochu ve spojení se sportem.

4. Co nesnášíš na pozemním hokeji?

Nerad prohrávám, natož pak se soupeři, kteří nejsou o třídu lepší než my. Dále nemám v oblibě týmy, které se stáhnou do vlastní čtvrtiny a jen míče odpalují a nesnaží se hrát alespoň trochu konstruktivně.

5. Nej zážitek z PH, nej spoluhráč, trenér apod.

Strašně rád vzpomínám na získání titulu v německé lize. Hrát před třemi tisíci lidmi a nakonec nad hlavu zdvihnout pohár pro vítěze - to je krásný pocit. Nejlepší hráč, se kterým jsem kdy hrál, je Matthias Witthaus, dvojnásobný olympijský vítěz, mistr světa i Evropy.

6. Co se Ti vybaví, když se řekne Litice

Úspěšný model náboru dětí, Tomáš Levý, písková umělá tráva.

7. Co je důležité k tomu, aby se člověk dostal v pozemním hokeji na Tvoji úroveň?

Je důležité na sobě soustavně pracovat, a to i mimo společné tréninky. Rozvíjet jak fyzickou kondici, tak hokejové dovednosti. Já osobně jsem nepatřil k extrémně talentovaným dětem, ale naučil jsem se občas něco obětovat a nepolevovat v tréninku. Hodně mi pomohly turnaje s národním týmem, kde jsem mohl vidět, kde všude mám ještě mezery a co bych mohl zlepšit.

8. Jak Ti bylo s námi na letním soustředění v Liblíně?

Sice jsem tam s vámi strávil jen pár hodin, ale i tak jsem odjížděl s pozitivním dojmem. Viděl jsem hodně talentovaných děti, energií nabitých trenérů a jen jsem litoval, že jsem nemohl přijet dříve. Příští rok se pokusím přijet na delší dobu.

9. Jaký sportovní plány ještě máš?

Chtěl bych si ještě jednou zahrát EHL a dojít minimálně do čtvrtfinále. Pak hokej pověším na hřebík a půjdu hrát golf :)

Rozhovor Jakub Korytář, TJ Plzeň - Litice

Kde jsi hostoval?

V italském S. G. Amsicora.

Jak dlouho jsi tam hostoval?

2 měsíce.

Srovnej tréninky a přístup trenéra v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Přístup trenéra byl hodně podobný jako v Liticích. Tréninky dvouhodinové – první hodina běhání, posilování a protažení, druhá hodina trénink. Liší se přístup hráčů - tam se víc snaží, protože jinak nehrajou.

Srovnej život v klubu v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Po zápasech jsme si šli většinou někam sednout nebo koupit pivka a na pláž. Jednou byla párty u bazénu, co je přímo v areálu. Občas jsme hráli FIFU.

Srovnej úroveň hokeje v Liticích a tam, kde jsi hrál.

Úroveň se liší jen tím, že tam skoro každý tým má 3 zahraniční hráče a ti tu ligu trochu zvednou. Navíc má každý tým super hřiště a zázemí.

V čem Tě zkušenost odjinud změnila?

Co mě změnilo? Jsem rád, že jsem mohl zažít něco jiného než naši ligu. Poznat super lidi, i když jsem se s některými nedorozuměl. I když to bylo jen o malý schůdek lepší než česká liga, tak bych chtěl jít po těch schodech dál a někam se dostat. Někam, kde se hraje pořádný hokej.

Představení svazového trenéra Tomáše Babického

Od roku 1975 hrál pozemní hokej za Slavii Praha.

Vyzkoušel si také zahrát zahraniční ligu a to v letech 1996-1998 jsem hrál v Itálii na Sicíli v klubu Giardini Naxos. Na domácí půdě získal několikrát mistrovský titul jak v halovém, tak i v pozemním hokeji. V roce 1998 získal titul nejlepšího hráče pozemního hokeje.

Během hokejové kariéry pravidelně reprezentoval Českou republiku na světových a evropských turnajích. Po skončení hráčské kariéry nastoupil kariéru trenérskou. Trénoval muže i ženy Slavie, reprezentační tým mužů a nyní se věnuje trénování mládežnických celků.

V současnosti je zaměstnán jako svazový trenér ČSPH. Stará se o kroužky na školách, mládežnická centra a juniorská reprezentační družstva.

Dojíždí jako trenér ČSPH do klubu Litic, kde musí vyzdvihnout chod klubu, který by měl být příkladem pro všechny kluby PH v republice. Co se týče mladých hráčů Litic, tak jejich přednosti jsou dobrá parta a tréninková píle, slušná fyzická kondice, někteří hráči jsou velmi dobře technicky vybavení a patří mezi nejlepší v republice. Bohužel na mezinárodních turnajích limituje litické hráče zvyk ze zdejší pískové umělé trávy, která se sice kropí, ale má přeci jen odlišné vlastnosti od vodní umělé trávy. Hokej na vodní trávě je odlišný od písčité, protože některé návyky - nízké těžiště hráčů, položená hokejka při bránění soupeře - se bohužel nedají na tomto typu trávy dokonale zažít. Jinak, jak říká, se klub Litic může pochlubit nejlepším zázemím pro hráče. Stejně jako litičtí by i on rád viděl v Liticích vodní hřiště, které oddílu pomůže posunout technickou a herní úroveň a nejen v domácí konkurenci.

Herní kemp Bad Kreuznach 2012

Do Bad Kreuznachu jsme v roce 2012 vyrazili s přípravkou a se smíšenými týmy mladších a starších žáků a žaček. Trenérskou část naší výpravy tvořilo již skoro klasické „badkreuznachovské“ trio Jarda Vrkoč, Aleš Hofman a já, navíc naše řady letos posílil Libor Šesták. Nesmím zapomenout také na dva dorostence, kteří se k nám na poslední chvíli přidali a přispěli nejen odbornou asistencí při trénování, ale starali se zejména o zábavu (Polatís – kytara) a družbu s ostatními tuzemskými týmy na turnaji... Z Plzně jsme odjížděli již ve středu odpoledne, abychom se na turnaj, který začínal ve čtvrtek, pořádně vyspali a nebyli jsme unaveni z cesty. Tím nás ale čekalo první velké dobrodružství, kterým je stavba stanů za tmy. Naštěstí jsme na to letos byli připraveni a většina stavitelů byla vybavena baterkami. Ne jako loni, kdy si jednu čelovku půjčovala skoro celá výprava, a tak se stavba tábořiště „mírně“ protáhla. Tentokrát vše šlapalo jak hodinky a bylo krásné sledovat, jak si všichni pomáhají, starší mladším a také šikovnější těm méně zručným.

Samotný herní kemp probíhá tak, že každý z týmů má každý den na programu několik zápasů, jejichž výsledky se nikam nezapisují, jde o to zahrát si a poznat se s hráči z jiných zemí a měst.

Kempu v Bad Kreuznachu se každoročně účastní spousta týmů z celého Německa a také z Čech a Slovenska. Původně jsem si myslel, že když se nebude hrát o „něco“, bude to pro děti nuda, ale kupodivu opak byl pravdou. Zápas měly výbornou atmosféru, všichni hráli s nasazením a tím, že nešlo o výsledky, si děti hru více užívaly a hrály uvolněněji.

Každá z kategorií měla během dne maximálně 3 až 4 zápasy, takže bylo spousta času na procházky po okolí, které v Bad Kreuznachu opravdu stojí za to. Rozsáhlý sportovní areál, v němž se turnaj odehrává, leží totiž na okraji lázeňského parku, jehož dominantou jsou veliké dřevěné „solné“ stěny, díky kterým má vzduch v Bad Kreuznachu osvěžující slanou vůni. V parku jsme se také docela vyblbli, pořádali jsme různé netradiční závody a příprava dokonce stihla navštívit i místní koupaliště. Navíc kdo chtěl, mohl se ve volném čase zapojit do některého z mezinárodních fotbalových klání, které nepřetržitě živelně probíhaly na místním fotbalovém hřišti, přímo v sousedství našeho tábořiště.

Zkrátka opět to byl výborný zážitek plný sportování a zábavy. Už teď těšíme na Bad Kreuznach 2013.

(MH)

Letní soustředění Liblín 2012

V létě od 11. do 17. srpna proběhlo soustředění litických pozemkářů od benjamínků až po dorostence. Celkem se ve sportovním areálu Berounka v Liblíně sešlo 107 pozemkářů a 15 vedoucích. Dvě hřiště s umělým povrchem, dva kurty, fotbalové hřiště, ubytovna, hotel i stany na louce za areálem, to vše bylo plné do posledního místa. Věkový rozptyl byl neuvěřitelný od nejmladšího dvouletého Davidka až po tvář, která k plzeňskému pozemáku neodmyslitelně patří, pana Bendu.

Sportováním se žilo od probuzení do pozdního večera. Vedle zdokonalování nelehkých pozemkářských dovedností se bojovalo v triatlonu, v přespolním běhu, atletice, tenise, fotbale, pinkponku a v leckterém jiném sportu. Ve slunečních dnech byla Berounka příjemným útočištěm. Přebrodit ji dokázali i ti nejmenší. Odměnou jim bylo slaňování za podpory lanových instruktorů. Nechyběly hry, soutěže, noční bojovky a zábava.

Pro starší a mladší žáky bylo prima zážitkem spát pod širákem a dorostáci dokázali, že se jen tak neztratí. Byli vpodvečer po skupinkách vysazeni se slepou mapou v okolí Liblína, cílem byla nedaleká zřícenina hradu Libštejn. Dorazili všichni!

Překvapením byla návštěva Štěpána Bernátka, který kolem náhodou projížděl a všechny přítomné povzbudil. V závěru soustředění přijel očekávaný host, jeden z nejúspěšnějších pozemkářů současnosti, Tomáš Procházka. Na společné besedě všichni mohli slyšet našeho reprezentanta v pozemním hokeji a naše nejlepší šampiony letošního soustředění i dekoroval. V Liblíně nám i letos bylo dobře, bez zranění, bez velkých marodů a s velkou spoustou zážitků. Přesto jsme se rozhodli, že nám chybí více přírody, a tak se těšíme na rok 2013 do Melchiorovy Huti.

(SES)

Mladší žáci na turnaji v Jeně 2010-2012

V roce 2012 se mladší žáci již po třetí v řadě zúčastnili turnaje v německé Jeně. Na tento turnaj nás pozval tým SSC Jena prostřednictvím rodiny Schnappaufů, jejichž syn Michal hrál v přípravce za Myšpulínu. Turnaj vždy trvá 2 dny – během soboty se hrají zápasy ve skupině a v neděli dopoledne se hraje o celkové umístění na turnaji.

Poprvé se mladší žáci zúčastnili turnaje v Jeně v roce 2010, kdy ze šesti týmů skončili na 4. místě. Hráli však ve věkové kategorii do 13ti let, tedy proti starším žákům. Přesto v žádném zápase nijak nepropadli a menší hokejovou zkušenost nahrazovali zápalem pro hru a bojovností. Celkově se nám na turnaji moc líbilo, takže bylo jasné, že přijedeme znovu. Perličkou naší první návštěvy Jeny bylo, že celý tým, včetně řidiče mikrobusu, spal u Schnappaufových doma v panelákovém bytě! Zejména paní Zdeňka Schnappaufová se o nás po celou dobu perfektně starala, takže nenastal jediný zádrhel. Michal Schnappauf zase na prvním turnaji nehrál za svůj v současnosti domovský tým SSC Jena, ale posílil řady Litic a posila to byla opravdu platná. Při naší první cestě na turnaj jsme si navíc také docela prohlédli Jenu, sice jen přes okna mikrobusu, ale později už na to nikdy nebyl čas ani příležitost. Ne, že by tato „prohlídka“ byla plánovaná, ale při hledání hřiště jsme zabloudili až do samotného centra Jeny. Nakonec jsme cestu našli díky navigaci staršího německého páru, se kterým jsme se kupodivu domluvili lámanou ruštinou!

V roce 2011 jsme přijeli s mladšími žáky znovu a tentokrát jsme již dosáhli na stupně vítězů. Ve finále jsme prohráli s SSC Jena 2:3 a obsadili jsme krásné druhé místo. Večer kluci tentokrát spali společně s dalšími německými týmy v místní klubovně, kde se před večerkou navíc promítal film. Sice byl v němčině, ale nezdálo se, že by to někomu vadilo. Alespoň kluci mají další důvod učit se cizí jazyky... :-)

Nejllepšího umístění se mladším žákům podařilo dosáhnout v roce 2012. Naplno se projevilo, že tým spolu hraje už delší dobu. Bylo to znát hlavně na zlepšené souhře a kolektivním pojetí hry. Po sérii vyrovnaných zápasů se proboujvali až do finále, které těsně vyhráli s Erfurter HC 1:0.

V příštím roce 2013 pojedou mladší žáci do Jeny ve výrazně omlazeném složení. Uvidíme, jak si v konkurenci místních německých týmů povedou. Ať už ale výsledkově dopadnou jakkoli, hlavně ať si to vše užijí minimálně tak, jako mladší žáci v letech 2010-2012. (MH)

Fotoprůřez ročníky 2010 - 2012

Zimní soustředění - 2012

Ženy si tradičně užívaly legrace ve stopě i na chatě při společenských hrách, tentokrát v Hojsově Stráži, kde vymyslely i nový bojový pokřik.

Muži – tradičně bez „áčkařů“ doplnění o kolinecké kamarády Milana Šímy prožili své soustředění opět v ideálních podmínkách na chalupě v Kvildě.

Dorostenci se sešli na Nových Hutích v tak obdivuhodně pracovité partě, že vedoucí je hodnotili jako kolektiv, jaký ještě nezažili. Cituji: „Všichni potvrdili, že jsou fajn kluci, kteří umějí máknout. Je radost být mezi nimi. Lituji všech, kterým to ještě nedochází a kašlou na to.“ Ve čtvrtek se večer s čelovkami přesunuli z Lipky na Nové Hutě, v pátek ujeli 40 km, v sobotu 42 km a v neděli po fotbálku na sněhu se vrátili opět na vlak na Lipku.

A žactvo bylo podruhé v horské chatě v Kubově Huti. Ve spartánských podmínkách si všichni užívali ranních výstupů do stop po příkré sjezdovce hned za chatou (někteří absolvovali i několik pokusů), ještě lepší byl zpáteční adrenalinový sestup, sešup, sjezd nebo i jiný způsob návratu po sjezdovce domů na chatu. Ve stopách nás přímo honila Šárka Kolínková, které nestačili ani vedoucí. Parta to byla výborná, nikdo nehekal a neotravoval tradičními otázkami, jako: „Kolik už jsme ujeli?“ „Jak dlouho ještě pojedeme?“ „Kdy už tam budeme?“ apod., kterými dávají najevo svou nemohoucnost nebo lenost. Ti fňukálci s námi prostě nejeli a zůstali si ve svém pohodlí doma. Nutno ovšem dodat, že i večery byly prima díky vedoucím Vrkočovi, Bendovi a Homolkovi, kteří připravili zajímavý program. Nuda nám byla cizí, objevilo se i několik talentů v kreslení, jiní překvapili všeobecnými znalostmi. A nositel zlaté vařečky – „čert“ Franta Anděl – opět čaroval.

K tomu všemu navíc dospělácký přejezd Krkonoš či sjezdařské jarní alpy! To vše ukazuje, že pozemkáři nejsou omezeni parasyndromem Toniho Schumachera a i přes medializaci pojmu „Globální oteplování“ se poctivě připravují na další dobu ledovou. (SB)

Aalen 2012 - halový turnaj mužů a žen

Naše ženy i muži B se již po šestnácté zúčastnili turnaje v halovém hokeji v německém Aalenu. Vyjízďelo se v nezvykle mrazivém počasí, které se během víkendu ještě zhoršilo. A to až natolik, že napadlo téměř 10 cm sněhu. Alespoň se kuřáci mohli pěkně zkoulovat.

Každopádně večerní vycházka na uvítací párty skončila blouděním několika členů výpravy. Nakonec však všichni do spacáků dorazili. Při sobotních zápasech měli děvčata střídavé úspěchy a muži 2x nekompromisně srazili soupeře do kolen. Jen kultura v „hospodě u aut“ nebyla to, co jindy, protože silně sněžilo a bylo pod nulou. Avšak večerní závody slimáků, jízda na Bobu a pařba na párty až do kuropení nám to vše vynahradila.

V neděli dívky opět se střídavými úspěchy a díky dřívějšímu odjezdu soupeřek se dostali do finále. V něm však vysoko prohráli s děvčaty z Vídně, kde hrálo i trio Češek, působících většinou v naší reprezentaci. Muži i přes částečnou absenci M. Hofrichtera (zaspal část zápasu v rohu tělocvičny) postoupili ze skupiny z 1. místa. V semifinále byli šťastnější a vybojovali finále v penaltovém rozstřelu (tak jako vlani). Finále již ale nezvládli a padli 1:4.

Za účast obou družstev ve finále, parádní kulturu a družbu lze považovat tento ročník za velmi úspěšný.
(JD)

Zimní soustředění 2013

MLADŠÍ A STARŠÍ ŽACTVO

Špičák, chata Hořec na běžkách

kluci - čtvrtek odpoledne 10.1. – neděle 13.1.

holky – čtvrtek ráno 10.1. – sobota 12.1.

Cena . kluci 900,- Kč, dívky 700,- Kč – zahrnuje vše – doprava, pobyt, jídlo

Přihláška : více na www.ph-litice.cz

DOROSTENCI

Nové Hutě u Vimperka na běžkách

čtvrtek 21.2. – neděle 24.2.2013

Cena : celkem 900,- Kč , 200,- Kč do 31.12. jako závazná přihláška osobně

Jardovi Vrkočovi, do 30.1. doplatit osobně J. Vrkočovi zbytek – 700,- Kč

V ceně je zajištěna doprava, 3x nocleh, páteční a sobotní večere. Snídaně každý vlastní. Obědů si budeme užívat ve stopě.

Men's Club Champions Challenge I

MUŽI A

Praha (CZE) - 17-20.5. 2013

Skupina A

HC Servette (SUI) - SK Slavia Praha (CZE) - HC Minsk (BLR) - HC Lipovci (SLO)

Skupina B

Whitchurch HC (WAL) - Eagles HC (GIB) - TJ Plzen Litice (CZE) - Atasport (AZE)

Letní soustředění Melchiorova Huť 2013

aneb návrat na místo činu po třech letech

Vracíme se, neb nám Liblín začal být malým, k přírodě, do chat, přírodnímu koupališti...

Termín:

benjamínci až starší žactvo - sobota 10.8. - pátek 16.8.

dorosty – sobota 10.8. – neděle 11.8. Litice

neděle 11.8. – středa 13.8. Melchiorka

Cena: bude upřesněna v lednu, bude levnější než 2012

ODDÍLOVÉ STATISTIKY - TOP 20
k listopadu 2012 - řazeno podle zápasů

MUŽI		ZÁPASY					GÓLY			
	JMÉNO	nar.	celkem	liga venek	liga hala	celkem	venek	hala	liga hala	liga venek
1.	Levý Tomáš	1970	959	240	60	170	66	104	10	11
2.	Hofrichter Michal	1968	824	188	32	829	267	562	29	41
3.	Dolejš Jan	1975	696	263	80	612	285	327	76	166
4.	Metlička Michal	1975	694	195	30	178	46	132	4	19
5.	Nocar Václav	1971	614	136	0	167	36	131	0	2
6.	Strejc Libor	1983	596	214	69	246	117	129	33	56
7.	Vokurka Martin	1981	554	122	30	15	4	11	0	0
8.	Soukup Michal	1976	551	227	77	114	23	91	31	8
9.	Brada Martin	1977	517	180	64	81	46	35	10	21
10.	Čech Ladislav	1982	514	171	70	167	66	101	34	29
11.	Vychron David	1979	488	238	54	308	174	134	45	103
12.	Michal Petr	1971	380	109	0	57	11	46	0	0
13.	Douša Martin	1972	369	62	0	11	5	6	0	0
14.	Kilián Luboš	1970	359	81	0	40	11	29	0	3
15.	Opava Pavel	1970	320	19	0	75	23	52	0	0
16.	Poustka Lukáš	1987	305	106	20	38	15	23	6	7
17.	Koryták Tomáš	1989	299	93	38	90	48	42	17	25
18.	Straka Stanislav	1988	290	143	10	19	12	7	1	7
19.	Jurina Tomáš	1987	289	79	30	46	22	24	6	6
20.	Beneš Dominik	1982	268	82	4	86	14	72	0	5

KLUCI			ZÁPASY	GÓLY
	JMÉNO	nar.		
1.	Rollinger Ondřej	1993	569	51
2.	Mádr Tomáš	1994	563	576
3.	Heger Patrik	1994	531	276
4.	Kordík Jakub	1995	513	288
5.	Koryták Tomáš	1989	501	363
6.	Kalvas Radek	1994	490	131
7.	Rollinger Martin	2000	487	52
8.	Nocar Lukáš	1994	467	151
9.	Luft Miroslav	1989	457	400
10.	Skála Ctirad	1995	453	121
11.	Koryták Jakub	1992	444	203
12.	Čvančara Václav	1996	436	113
13.	Pecháček Jakub	1995	429	223
14.	Jirka Petr	1996	427	433
15.	Kasl Jaroslav	1999	425	158
16.	Benda Lukáš	1996	416	156
17.	Krásný Josef	1991	407	149
18.	Bárta Michal	1994	392	85
19.	Vyleta Jakub	1995	388	74
20.	Peš Robin	1999	379	24

DĚVČATA			ZÁPASY	GÓLY
	JMÉNO	nar.		
1.	Duchková Lucie	2002	335	201
2.	Kožíšková Adéla	2001	282	15
3.	Průchová Klára	2002	277	48
4.	Doležalová Kamila	1997	260	22
5.	Hanzlíková Zuzana	1990	254	39
6.	Vyletová Denisa	1999	248	52
7.	Kolínková Andrea	1995	220	56
8.	Bystřická Karolína	2003	219	55
9.	Višňovská Natálie	2000	211	1
10.	Nedvěďová Alžběta	1991	209	75
11.	Szöcsová Irena	1991	198	24
12.	Doležalová Veronika	1996	198	8
13.	Kolínková Šárka	1999	173	6
14.	Baštová Miroslava	1990	163	2
15.	Kozáková Ivana	2000	158	9
16.	Melicharová Tereza	2000	155	3
17.	Ludvíková Tereza	1990	149	31
18.	Cachová Martina	1995	149	27
19.	Opavová Petra	1974	142	41
20.	Ševčíková Pavla	1975	137	59

ŽENY		ZÁPASY		GÓLY		
	JMÉNO	nar.	celkem	celkem	venek	hala
1.	Levá Tereza	1977	325	25	9	16
2.	Špinlerová Magda	1982	258	85	35	50
3.	Korytáková Monika	1967	227	3	0	3
4.	Bartošková Iveta	1990	184	13	6	7
5.	Nedvěďová Alžběta	1991	177	127	66	61
6.	Dvořáková Zuzana	1990	166	16	4	12
7.	Baštová Miroslava	1990	166	0	0	0
8.	Hanzlíková Zuzana	1990	154	13	4	9
9.	Szöcsová Irena	1991	131	23	3	20
10.	Křivanová Hana	1992	104	2	0	2
11.	Balvínová Michala	1988	94	15	8	7
12.	Strnadová Petra	1976	79	18	8	10
13.	Homolková Eliška	1981	79	9	3	6
14.	Petreková Tamara	1962	78	1	0	1
15.	Petrášová Gabriela	1977	68	2	0	2
16.	Peštová Květa	1984	67	4	1	3
17.	Sedláčková Andrea	1990	61	12	7	5
18.	Tomanová Aneta	1993	59	6	0	6
19.	Šmídová Michaela	1993	55	4	4	0
20.	Maršálková Petra	1984	51	2	1	1

VETERÁNI			ZÁPASY	GÓLY
	JMÉNO	nar.		
1.	Benda Stanislav	1937	217	41
2.	Hofrichter Michal	1968	147	153
3.	Šuchman Josef	1949	135	43
4.	Vrkoč Jaroslav	1968	125	53
5.	Růžicka Jan	1959	119	47
6.	Dobrý Karel	1966	108	32
7.	Šíma Milan	1960	107	36
8.	Levý Tomáš	1970	86	29
9.	Šulc Jaroslav	?	84	49
10.	Nocar Václav	1971	83	28
11.	Anděl František	1950	82	20
12.	Opava Pavel	1970	77	21
13.	Hudeček František	1948	76	28
14.	Douša Martin	1972	70	0
15.	Jílek Petr	1953	63	4
16.	Rykala Karel	1956	56	44
17.	Opava Bohumil	1947	54	4
18.	Rychlý Jaroslav	?	53	8
19.	Macek Pavel	1968	51	7
20.	Michal Petr	1971	41	17

Fotoreportáž z ukončení letní sezóny a oddílové snídani

Boeing na trase Honolulu-Líně neměl zpoždění

Když přijel Obama, bylo takové vedro, že nešlo ani tleskat...

Všudypřítomní východoněmečtí turisté...

Setí rýže za dohledu dozorce Keana,
v pozadí Thor Heyerdahl

Hula hula však opět zvedla všechny na nohy

Tradiční ostrovní hra - Boj o pomeranč

Nakonec alespoň jeden návštěvník projevil
nad příjezdem amerického prezidenta radost

Turisté byli dravostí domorodců trošičku
zaskočení...

Thor Heyerdahl převzal novou kotvu pro
svou Kon-Tiki

Místní mají své děti rádi...

Tropické šílenství posedlo místního kahuna k nepřičetné zuřivosti a ve frontě na bazén napadl Emila Holuba...

Takhle se peče v Liticích...

Dekorace nejmenších...

Pěkná to tradice...

Hodně štěstí v roce 2013
Uvidíme se na hřišti!!!

